

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็น

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้
ปัญหาเป็นฐาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR
THAI TEACHERS OF MATTHAYOMSUKSA 4 TO ENHANCE CRITICAL READING
USING PROBLEM - BASED LEARNING APPROACH

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Silpakorn University
Academic Year 2022
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
โดย	นางสาวรติมา พ่วงพี
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย
..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. ภัทรีธีรา เทียนเพิ่มพูล)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรตี ปรีชาปัญญากุล)

61255308 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

นางสาว รติมา พ่วงพี: การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด 5) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา ได้มาด้วยความสมัครใจ จำนวน 3 คน 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มจากห้องเรียนของครูที่เข้าร่วมการวิจัย จำนวน 106 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 2) แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 3) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 4) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent) การทดสอบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ (one sample t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2. ความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 3. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 5. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด

61255308 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY, CRITICAL READING, PROBLEM BASED LEARNING

MISS Ratima POUNGPEE : THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR THAI TEACHERS OF MATTHAYOMSUKSA 4 TO ENHANCE CRITICAL READING USING PROBLEM - BASED LEARNING APPROACH Thesis advisor : Associate Professor Meechai lamjinda, Ph.D.

The objectives of this research were (1) to compare teachers' knowledge of the development of the professional learning community and problem - based learning approach before and after building a professional learning community. (2) to compare teachers' ability to practice teaching to develop critical reading ability by providing problem-based learning management with specified criteria. (3) to compare Mathayomsuksa 4 students' critical reading from online media Before and after being taught by the problem-based learning approach (4) to compare Mathayomsuksa 4 students' critical reading from online media after being taught by the problem-based learning approach with specified criteria. (5) to study the opinions of teachers Make sure to create a professional learning community and manage learning without a problem base. The sample used in the study were (1) Thai language teacher at Mathayomsuksa 4, Sampran Wittaya School Acquired voluntarily, amounting to 3 people. (2) Mathayomsuksa 4 students at Sampran Wittaya School who are studying in the first semester of the academic year 2022 obtained by Simple Random Sampling using a lottery method using the classroom as a random unit from the classroom of 106 participating teachers in the research. The research instruments were (1) the test teachers' knowledge of the development of the professional learning community and problem-based learning approach. (2) an observation form for teachers' ability to practice teaching to develop critical reading abilities. with problem-based learning approach. (3) a lesson plan of critical reading. (4) a test of critical reading ability. (5) a questionnaire on teachers' opinions towards the creation of professional learning communities and problem-based learning management. The data were analyzed by mean ($\bar{x}$), the standard deviation (S.D.), t-test dependent and content analysis.

The results of this research were as follows: 1. The knowledge of teachers about professional learning community and problem-based learning approach; After creating a professional learning community higher than before creating a professional learning community. 2. The ability of teachers to develop critical reading abilities through problem-based learning approach. pass the criteria 80 percent. 3. The critical reading ability from online media of Mathayomsuksa 4 students after using the problem-based learning approach Higher than before at the .05 level. 4. The critical reading ability from online media of Mathayomsuksa 4 students after using the problem-based learning approach pass the criteria 80 percent. 5. The opinions of teachers towards the professional learning communities and problem-based learning approach. at the highest level

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา และความอนุเคราะห์จากรองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา อาจารย์ และอาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่างๆ ตลอดจนตรวจแก้ไขงานวิจัยฉบับนี้จนสมบูรณ์ อาจารย์ ดร.ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูน ที่ให้ความกรุณาในการเป็นประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญากุล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์ ดร.พัชรินทร์ รอดสิน และ ดร.สกุลการ สังข์ทอง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยสำหรับการทำวิทยานิพนธ์

ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร คณะครู และขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนสามพรานวิทยา ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ผู้วิจัยได้นำความรู้มาใช้ในการทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอบคุณพี่ และเพื่อนๆ สาขาวิชาการสอนภาษาไทยที่คอยให้กำลังใจและคำปรึกษาแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดา ผู้ซึ่งเป็นครูคนแรกที่อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางและให้โอกาสผู้วิจัยได้ศึกษาในสาขาวิชาที่สนใจ ให้การสนับสนุน ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และเป็นกำลังใจที่ยิ่งใหญ่แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอถวายเป็นพุทธบูชา และเป็นเครื่องบูชาคุณบิดามารดา คณาจารย์ หนังสือและตำราทุกเล่มที่ทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

นางสาว รติมา พ่วงพี

สารบัญ

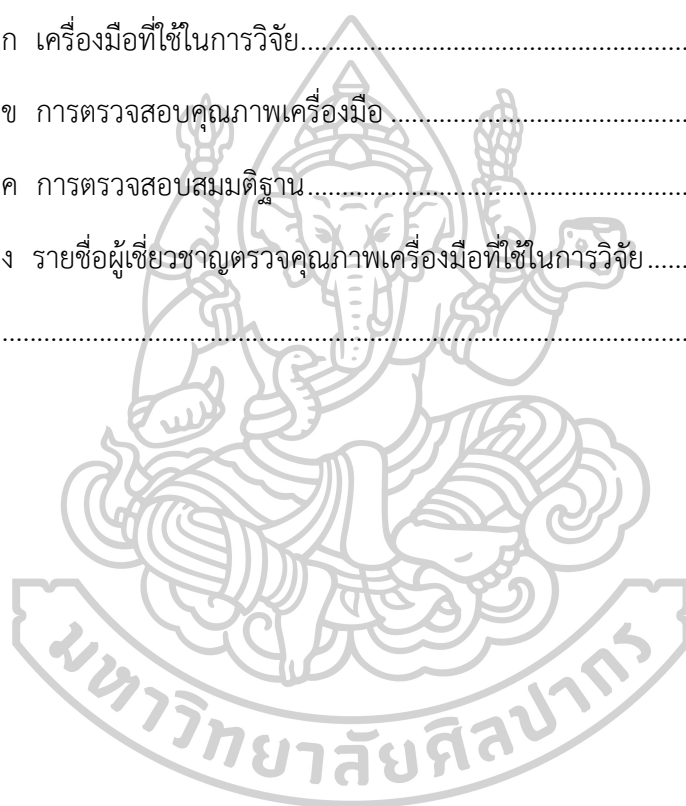
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	ฉุ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
คำถามในการวิจัย.....	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ...	13
1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย.....	13
1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน.....	14
2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	15
2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	15

2.2	ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	16
2.3	หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	17
2.4	ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	20
2.5	การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	21
3.	การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	24
3.1	ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	24
3.2	องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	25
3.3	ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	27
4.	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน.....	28
4.1	ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน.....	28
4.2	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน.....	29
5.	สื่อออนไลน์.....	31
5.1	ความหมายของสื่อออนไลน์.....	31
5.2	ประเภทของสื่อออนไลน์.....	32
5.3	ประโยชน์ของสื่อออนไลน์.....	33
5.4	การพิจารณาคัดเลือกบทอ่านจากสื่อออนไลน์.....	33
6.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
6.1	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	35
6.1.1	งานวิจัยในประเทศ.....	35
6.1.2	งานวิจัยต่างประเทศ.....	35
6.2	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	36
6.2.1	งานวิจัยในประเทศ.....	36
6.2.2	งานวิจัยต่างประเทศ.....	37
6.3	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน.....	38

6.3.1 งานวิจัยในประเทศ	38
6.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ	39
6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อออนไลน์	39
6.4.1 งานวิจัยในประเทศ	39
6.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	42
วิธีและขั้นตอนการวิจัย	43
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย	43
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ	46
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย	53
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ	57
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	58
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	59
ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด	60
ตอนที่ 5 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	60
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
สรุปผลการวิจัย	65

อภิปรายผล.....	65
ข้อเสนอแนะ.....	72
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	72
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	72
รายการอ้างอิง.....	73
ภาคผนวก.....	74
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	100
ภาคผนวก ค การตรวจสอบสมมติฐาน.....	113
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	116
ประวัติผู้เขียน.....	118

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปี
การศึกษา 2564 2

ตารางที่ 2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 9

ตารางที่ 3 การดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ 9

ตารางที่ 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน 14

ตารางที่ 5 รูปแบบการวิจัยแบบ The One Group Pretest-Posttest Design 42

ตารางที่ 6 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 44

ตารางที่ 7 การดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ 45

ตารางที่ 8 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอน 46

ตารางที่ 9 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 49

ตารางที่ 10 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 51

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 57

ตารางที่ 12 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 58

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 59

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด 60

ตารางที่ 15 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ
การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 61

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชน การ
เรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 101

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	102
ตารางที่ 18 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	103
ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	104
ตารางที่ 20 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	105
ตารางที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	106
ตารางที่ 22 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	107
ตารางที่ 23 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ.....	108
ตารางที่ 24 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้าน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	110
ตารางที่ 25 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	112
ตารางที่ 26 ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน.....	114
ตารางที่ 27 ผลการทดสอบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการ จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	115

สารบัญรูปร่าง

	หน้า
รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
รูปภาพที่ 2 สรุปแนวทางการดำเนินการวิจัย	55

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันด้วยสังคมมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร การศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ ความสามารถของครูและนักเรียนให้เท่าทันกับสังคมในศตวรรษที่ 21 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้กำหนดให้นักเรียนมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 3Rs8Cs ประกอบไปด้วย 3R ได้แก่ 1) ความสามารถในการอ่าน 2) ความสามารถในการเขียน 3) ความสามารถในการคิดคำนวณ และ 8Cs คือ 1) การคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหา 2) การใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรม 3) การเข้าใจมุมมองที่แตกต่างทางวัฒนธรรม 4) การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างร่วมมือร่วมใจรู้จักบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตาม 5) การติดต่อสื่อสารและการเลือกรับสื่อข้อมูลสารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ 6) การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร 7) การเรียนรู้ทักษะเพื่อใช้เป็นอาชีพ 8) การมีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ทักษะเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันทุกด้านรวมถึงทางการศึกษา นักเรียนในศตวรรษที่ 21 จึงควรได้รับการฝึกฝนให้มีความสามารถด้านการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อและเทคโนโลยีต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสามารถด้านการอ่านซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้และรับสื่อต่างๆ ที่นำเสนออยู่ในสังคมแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีข้อมูลข่าวสารมากมายทั้งสื่อสิ่งพิมพ์สื่อออนไลน์ที่เร้าความสนใจของผู้อ่านและชวนให้ติดตาม

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต การอ่านมีหลายระดับ หนึ่งในนั้นคือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading) ถือเป็นความสามารถในการอ่านระดับสูง ดังที่ สมิธ (1963, อ้างถึงใน ณิชชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์, 2557: 5) กล่าวว่า การอ่านขั้นวิจาร์ณญาณนั้น เป็นการอ่านขั้นสูงสุดของการอ่านอย่างมีความหมาย คือ ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่เห็นเป็นตัวอักษร เป็นการอ่านด้วยการสืบสวนสอบสวนและมีความพอใจในการค้นหาความจริง สามารถประเมินหรือตัดสินใจ ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงหรือความลำเอียงของผู้แต่งและจะต้องสามารถวิจารณ์โดยใช้ความเห็นเป็นส่วนตัวทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยโดยใช้ประสบการณ์จริงหรือเหตุผลเป็นเกณฑ์

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงปรากฏอยู่ใน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาระดับสูง

ต่อไป อย่างไรก็ตามปัจจุบันยังพบปัญหาเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนอยู่จำนวนมาก ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ(2551: 7) กล่าวว่า นักเรียนควรเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพราะมีความจำเป็นต้องใช้ในการดำเนินชีวิต แต่ปัจจุบันยังมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากนักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจเนื้อหาในบทอ่าน จึงไม่สามารถนำไปใช้คิดในขั้นต่อไปที่สูงขึ้นได้ เช่น การคิดวิเคราะห์ การวิจารณ์ การประเมินค่า เป็นต้น สอดคล้องกับ ณรงค์ฤทธิ์ ศักดาณรงค์ (2537: 50) กล่าวว่านักเรียนยังบกพร่องเรื่องความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพราะเมื่ออ่านแล้วไม่สามารถจับใจความสำคัญ หรือใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์แยกแยะองค์ประกอบของเรื่องได้ นำไปสู่การวิจารณ์และตัดสินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้ไม่ถูกต้อง อีกทั้งยังพบปัญหาด้านผู้สอนดังที่ ศรีสุตา จรรย์กุล (2539: 135) กล่าวว่า ครูมักจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้กระบวนการที่เป็นความรู้ความจำมากกว่าการคิดวิเคราะห์ และความคิดขั้นที่สูงขึ้น จึงทำให้นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเท่าที่ควร

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนโรงเรียนสามพรานวิทยา ปრაภฏในตารางผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2564 พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยในระดับ 3 ขึ้นไป มีจำนวนน้อยกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จึงกล่าวได้ว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควรได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้ดียิ่งขึ้น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2564

ชั้น	จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ (คน)	จำนวน/ร้อยละของนักเรียนตามระดับคุณภาพ														จำนวนระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของระดับ 3 ขึ้นไป		
		0	ร้อยละ	1	ร้อยละ	1.5	ร้อยละ	2	ร้อยละ	2.5	ร้อยละ	3	ร้อยละ	3.5	ร้อยละ			4	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่4	238	10	4.20	11	4.62	21	8.82	31	13.03	36	15.13	36	15.13	32	13.45	61	25.63	129	54.20
มัธยมศึกษาปีที่5	210	22	10.48	13	6.19	7	3.33	13	6.19	11	5.24	15	7.14	33	15.71	96	45.71	144	68.57
มัธยมศึกษาปีที่6	183	1	0.55	9	4.92	16	8.74	20	10.93	25	13.66	40	21.86	35	19.13	37	20.22	112	61.20

แนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน คือ การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยควรเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจกระตือรือร้นในการอ่านมากขึ้น สื่อสำหรับใช้ในการอ่านที่เข้าถึงนักเรียนได้มากที่สุด คือ บทอ่านสื่อออนไลน์เนื่องจากสื่อออนไลน์เป็นคลังรวบรวมบทอ่านมากมายหลากหลายประเภทที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย สะดวกสบายและรวดเร็ว มีเนื้อหาที่หลากหลายตามความสนใจของนักเรียน อย่างไรก็ตามบทอ่านผ่านสื่อออนไลน์ยังคงต้องอาศัยวิจารณญาณในการอ่าน เนื่องจากไม่สามารถตรวจสอบได้แน่ชัดถึงแหล่งอ้างอิงหรือแม้แต่ชื่อผู้แต่งก็ตาม แตกต่างจากการอ่านหนังสือทั่วไปที่มักจะระบุชื่อผู้แต่งชัดเจนทำให้มีความน่าเชื่อถือมากกว่า ดังนั้นการอ่านบทอ่านผ่านสื่อออนไลน์ นักเรียนจะต้องใช้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในการคิดวิเคราะห์ จุดประสงค์หรือเจตนาของผู้ส่งสาร แสดงความคิดเห็น ตลอดจนประเมินคุณค่าจากบทอ่านสื่อออนไลน์ได้

สื่อออนไลน์เป็นเรื่องใกล้ตัวที่นักเรียนมักจะเข้าถึงอยู่เสมอจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับการนำมาใช้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน นอกจากการเลือกบทอ่านจากสื่อที่เหมาะสมแล้ว ครูควรเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้เด็กมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ดีขึ้น โดยใช้วิธีการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นการใช้แบบฝึกทักษะ วิธีการสอน และเทคนิคการสอนแบบต่างๆ วิธีหนึ่งที่น่าสนใจและเหมาะสมกับการแก้ไขปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ เทคนิคการใช้ปัญหาเป็นฐาน Problem based Learning (PBL) ซึ่งเป็นการเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาที่ได้รับมอบหมายอย่างมีกระบวนการและขั้นตอนนักเรียนสร้างความรู้ใหม่จากการใช้ปัญหาเป็นบริบทของการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์และคิดแก้ปัญหา ทำให้ได้ความรู้ที่ทันต่อเหตุการณ์และเป็นความรู้ที่นักเรียนนำไปใช้ได้จริงเป็นเทคนิคที่ออกแบบขึ้นเพื่อใช้สอนแก้ปัญหา ซึ่งถ้านำไปใช้ให้ถูกต้องตามหลักการแนวทางการประยุกต์ใช้ก็จะสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลักการสำคัญของการจัดการเรียนรู้เทคนิคการใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) คือ บทบาทของการเรียนการสอนจะเน้นที่นักเรียนไม่ใช่ครู ครูทำหน้าที่เป็นผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในรูปของโจทย์ปัญหา (Problem) จัดหาทรัพยากรการเรียนรู้ (Learning Resource) ต่าง ๆ ให้นักเรียนได้เรียนเพื่อแสวงหาความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา ครูทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (Facilitator)

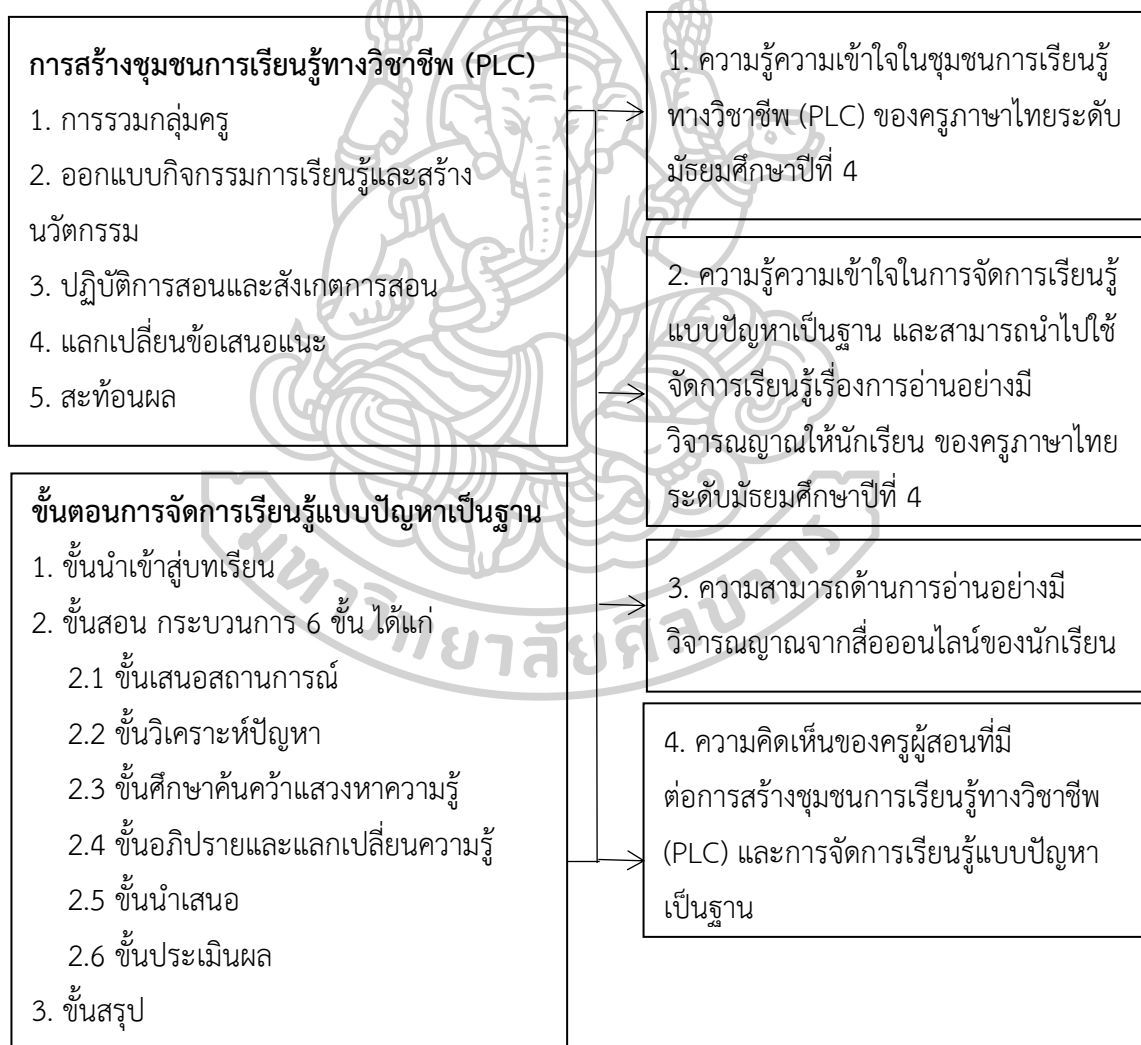
การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเน้นกระบวนการที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสวงหาความรู้ ได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เหมาะสมที่จะนำมาใช้สอนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งต้องอาศัยทักษะการคิด วิเคราะห์ ประเมินค่า

ก่อนตัดสินใจเชื่อถือบทอ่านนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชานันท์ ประเสริฐสุข (2559 : 72) เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็น ฐาน เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีประสิทธิภาพ อยู่ในเกณฑ์ 84.26/79.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 2) ผลการทดสอบหลังการจัดการ เรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ ปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์ (2557: 84) เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัด การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นเทคนิคการสอนที่เหมาะสมจะนำมาพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ทั้งนี้การที่ครูผู้สอนจะสามารถจัดการเรียนรู้โดยใช้ ปัญหาเป็นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ วิธีการจัด การเรียนรู้อย่างแม่นยำ ซึ่งกระบวนการที่จะทำให้ครูได้มีความรู้เพิ่มขึ้นนั้น คือ การสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพที่จะช่วยให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งด้านองค์ความรู้และประสบการณ์ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับนักเรียนจนเกิดประโยชน์สูงสุด

การพัฒนาศักยภาพคนและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้กำหนดบทบาทของหน่วยงานระดับต่าง ๆ โดยให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริม การพัฒนาวิชาชีพครูในสถานศึกษาด้วยการส่งเสริมให้มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพหรือ Professional Learning Community (PLC) เพื่อพัฒนาระบบการพัฒนาวิชาชีพของครูใน สถานศึกษาให้ครูเกิดสังคมการเรียนรู้ในการพัฒนาและช่วยเหลือผู้เรียนในสถานศึกษาและระหว่าง สถานศึกษา รวมทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสร้างสังคมครูที่เข้มแข็งในการพัฒนาตนเองและ นักเรียนให้เต็มศักยภาพ อีกทั้งสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560: 116 - 117) กล่าวถึงชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพว่าเป็นกิจกรรมที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมมือร่วมใจกัน เพื่อเป้าหมาย ที่มีส่วนร่วมกัน คือการพัฒนาการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น โดยเป็นการรวมตัวกันในลักษณะกัลยาณมิตร แล้วใช้ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ที่สมาชิกแต่ละคนมีอยู่มาแลกเปลี่ยนกัน นำไปสู่การพัฒนา คุณภาพการศึกษา และประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียนได้

ความเป็นมาข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ควรพัฒนาให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา วิธีการที่น่าสนใจสำหรับนำมาใช้คือการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานและการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้บทอ่านจากสื่อออนไลน์ซึ่งเป็นช่องทางที่เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยจึงได้จัดทำการวิจัย เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามในการวิจัย

1. ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพหรือไม่
2. ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 หรือไม่
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 หรือไม่
5. ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด
5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.1.1 ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 3 คน

1.2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 181 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.2.1 ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้วิจัย 1 คน และครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สมัครใจเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง 2 คน รวมทั้งหมด 3 คน

1.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มจากห้องเรียนของครูที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 3 ห้อง รวม 106 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความรู้ของครูผู้สอน เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

2.2.2 ความสามารถของครูผู้สอนสำหรับการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

2.2.3 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2.4 ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีดังนี้

3.1 เนื้อหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กำหนดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 : การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

3.2 สื่อที่ใช้ในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ บทอ่านสื่อออนไลน์ ประเภท บทความเรื่องสั้น บทร้อยกรอง โฆษณา และข่าว ตั้งแต่เดือนมกราคม – ธันวาคม 2564 โดยพิจารณาจาก คุณค่าด้านความรู้ คุณค่าด้านคุณธรรม คุณค่าด้านอารมณ์ และคุณค่าด้านการใช้ภาษา เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกบทอ่าน

4. ระยะเวลา

4.1 ระยะเวลาที่ 1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้ความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวคิดของครูผู้สอน โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 2 ช่วง ช่วงที่ 1 แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง ช่วงที่ 2 แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ใช้เวลา 3 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้จ่ายกิจกรรมทั้งหมด 6 ชั่วโมง

ตารางที่ 2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรม	ระยะเวลา (ชั่วโมง)
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	3
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	3
รวม	6

4.2 ระยะเวลาที่ 2 ทดลองจัดการเรียนรู้กับนักเรียนและทดลองกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลา 6 สัปดาห์ ดังนี้ ทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ จัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแผนการจัดการเรียนรู้ 10 คาบ โดยใช้บทอ่านที่แตกต่างกัน ได้แก่ การอ่านโฆษณา 2 คาบ การอ่านข่าว 2 คาบ การอ่านบทความ 2 คาบ การอ่านเรื่องสั้น 2 คาบ และการอ่านบทร้อยกรอง 2 คาบ จากนั้นทดสอบหลังเรียน 1 คาบ รวมทั้งหมด 12 คาบ

ตารางที่ 3 การดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้

กิจกรรม	ระยะเวลา (คาบ)
ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้	1
การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ	2
การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	2
การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	2
การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ	2
การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ	2
ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้	1
รวม	12

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยให้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงนิยามความหมายของคำต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ Professional Learning Community (PLC) หมายถึง การรวมกลุ่มครูผู้สอนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากบทอ่านสื่อออนไลน์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา โดยใช้กระบวนการกลุ่มย่อยมาใช้ในการศึกษาอภิปรายปัญหา หาแนวทางแก้ไขปัญหา และสามารถนำความรู้ขึ้นไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
- 2) ชี้นสอน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 2.1 ชี้นเสนอสถานการณ์ คือ ครูเสนอสถานการณ์หรือตัวอย่างข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะงานเขียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและมองเห็นปัญหาสามารถกำหนดปัญหาที่นักเรียนอยากรู้และเกิดความสนใจที่จะหาคำตอบ 2.2 ชี้นวิเคราะห์ปัญหา คือ แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย เพื่อระบุปัญหาและทำความเข้าใจปัญหาที่ต้องการเรียนรู้ที่สังเกตได้จากสถานการณ์หรือข้อมูลที่ครูเสนอร่วมกัน วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหา 2.3 ชี้นศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ คือ นักเรียนดำเนินการศึกษาหาความรู้ที่จำเป็นในการใช้แก้ปัญหา โดยสืบค้นจากเอกสารตำราเรียน และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ 2.4 ชี้นอภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้ คือ นักเรียนร่วมกันอภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสรุปเป็นคำตอบของปัญหา 2.5 ชี้นนำเสนอ คือ นักเรียนนำความรู้ที่ได้มานำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย 2.6 ชี้นประเมินผล คือ นักเรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้โดยประเมินจากการลงมือปฏิบัติกิจกรรม การทำงานกลุ่ม และชิ้นงาน

3) ชี้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้

3. สื่อออนไลน์ หมายถึง บทอ่านประเภทสารคดีและบันเทิงคดีที่ผู้วิจัยเลือกนำมาใช้เป็นสื่อในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีบทอ่านประเภท บทความ เรื่องสั้น บทร้อยกรอง โฆษณา และข่าว ซึ่งได้จากสื่อออนไลน์ในสังคมออนไลน์ประเภท Facebook และเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน

4. ความรู้ของครูผู้สอน หมายถึง ความสามารถของครูผู้สอนในการอธิบายเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่วัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความสามารถของครูผู้สอน หมายถึง การที่ครูผู้สอนสามารถปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่วัดได้จากแบบสังเกตความสามารถที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในการจับใจความเรื่องที่อ่าน สามารถบอกวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สามารถตีความ วิเคราะห์วิจารณ์ เปรียบเทียบ แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นรวมทั้งประเมินคุณค่าจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดและประเมินได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอ้างอิงจากแนวคิดของ Bloom ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

7. ความคิดเห็น หมายถึง ทศนคติ เจตคติของครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถวัดได้จาก แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

8. ครู หมายถึง สมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นผู้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาไทย โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ประจำปีการศึกษา 2565

9. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

2. ครูสามารถจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ให้กับนักเรียนได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

3. นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้น

4. ครูมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ได้ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
  - 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย
  - 1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน
2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.3 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.4 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.5 การวัดและประเมินผล การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 3.1 ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 3.2 องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 3.3 ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
  - 4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
  - 4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
5. สื่อออนไลน์
  - 5.1 ความหมายของสื่อออนไลน์
  - 5.2 ประเภทของสื่อออนไลน์
  - 5.3 ประโยชน์ของสื่อออนไลน์
  - 5.4 การพิจารณาคัดเลือกบทอ่านจากสื่อออนไลน์

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- 6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
- 6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อออนไลน์

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย

การศึกษายุคปัจจุบันมุ่งพัฒนาความรู้ ความสามารถของนักเรียนให้สอดคล้องกับสังคมในศตวรรษที่ 21 ตามที่แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ระบุให้นักเรียนควรได้รับการพัฒนาให้มีทักษะ 3Rs8Cs โดย 3Rs คือ 1) ความสามารถในการอ่าน 2) ความสามารถในการเขียน 3) ความสามารถในการคิดคำนวณ และ 8Cs คือ 1) การคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหา 2) การใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรม 3) การเข้าใจมุมมองที่แตกต่างทางวัฒนธรรม 4) การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างร่วมมือร่วมใจรู้จักบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตาม 5) การติดต่อสื่อสารและการเลือกรับสื่อข้อมูลสารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ 6) การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร 7) การเรียนรู้ทักษะเพื่อใช้เป็นอาชีพ 8) การมีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 2) จึงได้จัดตั้งสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นเกณฑ์สำหรับนักเรียนที่จะจบการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ ดังต่อไปนี้

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 18-19) กล่าวถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไว้ ดังนี้ มาตรฐาน ท: 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-ม.6	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียงประกอบด้วย - บทร้อยแก้วประเภทต่างๆ เช่น บทความ นวนิยาย ความเรียง
	2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน 3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้าน อย่างมีเหตุผล 4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่า เพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต 5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่อง ที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล 6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนด	- บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	7. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน 8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	
	9. มีมารยาทในการอ่าน	- มารยาทในการอ่าน

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน พบว่าความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือการมุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าอย่างเหมาะสม นำความรู้และข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพราะทำให้ผู้อ่านได้ฝึกการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น เพื่อประเมินค่าบทอ่านต่างๆ ก่อนตัดสินใจเชื่อถือตามข้อมูลนั้นมีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 31) ให้ความหมายของคำว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (critical reading) หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านใช้เหตุและผลในการพิจารณาเหตุและผลที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในงานเขียน การใช้เหตุและผลในการพิจารณาเหตุและผล หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดของผู้อ่าน กับความคิดของผู้เขียน ซึ่งฝ่ายผู้เขียนนั้น เป็นที่แน่นอนว่า จะต้องพยายามที่จะนำเสนอข้อมูล ประเด็นความคิด แนวคิด หรือสารบางอย่างมาสู่ผู้อ่าน และกลวิธีที่จะทำให้ประเด็นต่างๆ ดังกล่าวมีน้ำหนักหรือโน้มน้าวให้ผู้อ่านเชื่อถือ ก็คือการใช้เหตุผล ประจักษ์หลักฐาน หรือข้อมูลสนับสนุนในลักษณะอื่นๆ อันจะทำให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อว่า สิ่งที่เขียนนั้นเป็นจริงหรือควรเชื่อ ฝ่ายผู้อ่านจำเป็นจะต้องมีหน้าที่ตรวจสอบว่า การให้เหตุผลของผู้เขียนดังกล่าว เป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่อย่างไร เช่นนี้ จึงจะเรียกได้ว่า เป็นผู้อ่านอย่างมีวิจารณญาณอย่างแท้จริง

บันลือ พุกกะวัน (2543: 76) กล่าวถึงความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจบทอ่านตั้งแต่ระดับคำ ประโยค และข้อความ โดยเข้าใจความหมายทั้งความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย วิเคราะห์เรื่องที่อ่านในแง่มุมต่างๆ เช่น

ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น องค์ประกอบของเรื่อง วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง แล้วนำมาสรุปเป็นใจความสำคัญของเรื่องได้ สามารถประเมินค่าบทอ่านได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

เอมอร์ เนียมน้อย (2551: 11-12) กล่าวถึงความหมายของการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณว่า เป็นการอ่านที่ต้องอาศัยการตีความ ใช้ความคิดวิเคราะห์บทอ่าน สังเคราะห์เรื่องที่อ่าน แล้วประเมินค่าอย่างเหมาะสม โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม จากนั้นสามารถนำความรู้ข้อคิดจากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

เฉลิมลาภ ทองอาจ (2552: 50) กล่าวว่า ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านผ่านการตีความ แล้วใช้ความสามารถในการวิเคราะห์เรื่องราว ออกเป็นส่วนข้อเท็จจริงและส่วนข้อคิดเห็น ได้ถูกต้อง

ฮาลโวนสัน (Halvanson, 1992: 15 อ้างถึงใน ชลธิชา หอมพุ่ม, 2554:51) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณคือการที่ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์บทอ่าน ถึงความเป็นเหตุเป็นผลที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน ตีความ เข้าใจความหมายของข้อความ สังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากบทอ่านได้ และประเมินค่าบทอ่านได้

การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณเป็นการอ่านที่ต้องอาศัยกระบวนการคิดอย่างเป็นขั้นตอน เริ่มจากการทำความเข้าใจความหมายของคำและข้อความ ซึ่งบางครั้งต้องอาศัยการตีความประกอบเพื่อทำความเข้าใจ จากนั้นนำมาวิเคราะห์แยกแยะส่วนประกอบของบทอ่าน เช่น วิเคราะห์หาข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วัตถุประสงค์ของผู้เขียน เป็นต้น นำไปสู่การสังเคราะห์ความรู้ที่ได้รับประเมินค่าบทอ่านจากความรู้และประสบการณ์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณเป็นความสามารถที่จำเป็นในชีวิตประจำวันของบุคคลทั่วไป รวมถึงมีความสำคัญต่อนักเรียนซึ่งต้องรับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางต่าง ๆ มากมาย จึงต้องใช้วิจาร์ณญาณในการตัดสินใจว่าจะเชื่อถือข้อมูลนั้นได้หรือไม่ มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณไว้ ดังนี้

ประเทิน มหาจันทร์ (2530: 173-174) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณมีความสำคัญ เพราะต้องใช้ความคิดวิเคราะห์เรื่องราวที่อ่าน ก่อนตัดสินใจว่าเชื่อถือของเรื่องราวนั้นว่าเป็นการนำเสนอเรื่องราวที่ถูกต้อง ดีงาม ควรนำไปเป็นแบบอย่างหรือไม่

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2534: 57) อธิบายว่า การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณมีความสำคัญ เพราะทำให้ผู้อ่านได้พัฒนาความรู้ ความคิด สติปัญญาไม่ให้เป็นผู้ที่หลงเชื่อข้อมูลข่าวลวงได้โดยง่าย ทั้งนี้ เพราะการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณช่วยฝึกฝนให้บุคคลผู้นั้นรู้จักการคิดวิเคราะห์

พิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ หาข้อมูลหลักฐานประกอบการตัดสินใจ แยะแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์กับบทอ่านได้ จึงทำให้เป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารอย่างมีสติ รอบคอบ ไม่ถูกหลอกหลวงด้วยข้อมูลเท็จ หรือการโน้มน้าวที่เกินจริง

นภดล จันทรเพ็ญ (2535: 73-74) ได้กล่าวถึงความสำคัญ ของการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณว่า เป็นทักษะขั้นสูงที่มุ่งประสิทธิภาพเต็มรูปแบบและครบวงจรของการอ่านเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงในชีวิตของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ เพื่อเป็นฐานในการเรียนทุกๆ วิชาการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณจึงมีความสำคัญมากโดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีสื่อมากมายหลายประเภท ทั้งเป็นคุณเป็นโทษ หากนักเรียนไม่มีวิจาร์ณญาณในการอ่าน จะทำให้ตกเป็นเหยื่อของสื่อได้ง่ายๆ

อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ (2542: 148) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณว่า ความก้าวหน้าทางด้านการศึกษามวลชน การโน้มน้าวจิตใจในเชิงการโฆษณา ในปัจจุบันนี้จำเป็นต้องอาศัยวิจาร์ณญาณในการคิดอย่างรอบคอบเพื่อนำ ไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้อง โดยเฉพาะในสังคมที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย การส่งเสริมให้คิดอย่างมีเหตุผล เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง

ประพนธ์ เรืองณรงค์ และคณะ (2545: 8) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณเป็นทักษะที่สำคัญ เพราะทำให้ผู้อ่านได้ฝึกฝนพัฒนาตนเองให้มีบุคลิกภาพในลักษณะของ “ผู้ใฝ่รู้” เป็นผู้แสวงหาความรู้จากการอ่านอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเป็นยุคสมัยแห่งข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงได้สะดวกรวดเร็ว การรับข้อมูลข่าวสารจึงต้องใช้ในการคิดพิจารณาวิเคราะห์อย่างละเอียดถี่ถ้วน อีกทั้งควรหาข้อมูลเพิ่มเติมประกอบการตัดสินใจก่อนเชื่อถือข้อมูลข่าวสารที่รับมา ดังนั้นผู้ที่มีทักษะการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณจึงกล่าวได้ว่าเป็นผู้ใฝ่รู้รอบด้าน

การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน เพราะเป็นสมัยที่ข้อมูลข่าวสารเข้าถึงได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และมีข้อมูลข่าวลวงปรากฏอยู่จำนวนมาก ผู้อ่านจึงควรใช้วิจาร์ณญาณในการอ่าน คือทำความเข้าใจข้อมูล วิเคราะห์องค์ประกอบหาข้อมูลเพิ่มเติมประกอบการตัดสินใจ แล้วจึงประเมินค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารที่รับมานั้น เพื่อให้มีความรู้รอบด้านและไม่ตกเป็นเหยื่อของข้อมูลลวง

2.3 หลักการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนอ่านสารแล้วคิดหาเหตุผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวด้วยการพิจารณา วิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าเรื่องราวที่อ่าน สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณได้ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและถูกต้องตามลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ ตามลำดับขั้นของ Bloom (อ้าง

ถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2542: 154-158) ที่ได้แบ่งระดับขั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ 6 ขั้น ดังนี้

1. รับรู้ ผู้อ่านสามารถบอกความหมายของคำ หรือประโยคในข้อความนั้นได้
2. เข้าใจ ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องราวที่อ่านตามความเข้าใจของตนเองได้
3. นำไปใช้ ผู้อ่านสามารถบอกแนวทางการนำความรู้จากเรื่องที่อ่านไปใช้ในชีวิตจริงได้
4. วิเคราะห์ ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนประกอบของเรื่องได้ เช่น บอกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้
5. สังเคราะห์ ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากบทอ่านมาสร้างสรรค์เป็นผลงานชิ้นใหม่ หรือเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น เช่น เปรียบเทียบกับสำนวนสุภาษิตไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน
6. ประเมินค่า ผู้อ่านสามารถตัดสินความน่าเชื่อถือของบทอ่านได้ บอกความประทับใจที่มีต่อเรื่องราว หรือการนำไปเป็นแบบอย่างที่ดีของตนเองได้

ลำดับขั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของ Bloom ประกอบด้วย ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ครูผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ให้เป็นตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ต้องใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์และประเมินค่าบทอ่าน ดังที่ ประเทิน มหาจันทร์ (2530: 183) ได้กล่าวถึง หลักในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

1. ทราบผู้เขียน ผู้อ่านต้องรู้ก่อนว่าใครเป็นผู้เขียนเรื่องนั้น และบุคคลนั้นน่าเชื่อถือเพียงใด
2. ทราบความมุ่งหมายในการเขียน ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ได้ว่าผู้เขียนมีความประสงค์อันใดในการเขียน เช่น เขียนเพื่อยุยงให้เกลียดชังฝ่ายตรงข้าม หรือเขียนเพื่อแสดงความเท็จจริง
3. ทราบความคิดเห็นของผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องสามารถประเมินได้ว่าความคิดเห็นของผู้เขียนที่แสดงไว้นั้นเป็นไปอย่างมีเหตุผลหรือไม่
4. ทราบข้อสนับสนุนหรือข้อโต้แย้ง ผู้อ่านต้องทราบข้อสนับสนุนหรือข้อโต้แย้งของผู้เขียนที่ปรากฏในเรื่อง

5. ทราบข้อมูลที่ใช้อ้างอิง ผู้อ่านจะต้องทราบว่าเรื่องนั้นๆ มีข้อมูลที่เป็นหลักฐานยืนยันจนเป็นที่น่าเชื่อถือหรือไม่

6. ทราบเรื่องราวที่อ่านนั้นว่าเป็นโฆษณาที่ชวนเชื่อหรือไม่ หรือข้อความนั้นเป็นเพียงการเสนอข้อมูลธรรมดา

7. ทราบถึงวิธีการปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวนั้นๆ แล้วทราบแนวทางอันเกิดประโยชน์จากเรื่องราวนั้น

8. ทราบแหล่งที่มีผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ แสดงความคิดเห็นในลักษณะคัดค้านหรือเห็นด้วยกับเรื่องราวนั้นๆ

9. การมีปฏิกิริยาต่อเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นๆ ว่าดีหรือไม่ ถูกต้องหรือไม่ ควรแก้ไขปรับปรุงอย่างไร การมีความรู้สึกต่อเรื่องที่อ่านนี้จัดว่าเป็นสิ่งสำคัญกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ต้องฝึกฝน

สอดคล้องกับที่ กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ (2533: 6) กล่าวถึงหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า

1. ทำความเข้าใจประเด็นในเรื่อง
2. คิดข้อคำถามจากเรื่อง
3. วิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่อง
4. วิเคราะห์จำแนกองค์ประกอบเรื่อง
5. ประเมินค่าความเหมาะสมของเรื่อง
6. ค้นคว้าเพิ่มเติม

นอกจากนี้ เปลื้อง ณ นคร (2544: 46-47) ได้กล่าวถึงหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “อ่านเป็น” นั้น เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องรู้จักการตั้งคำถามซักเอาเหตุผลจากหนังสืออยู่ตลอดเวลา จะไม่เชื่อคำบอกเล่าของผู้เขียนทั้งหมด ถ้าผู้อ่านสามารถถามหนังสือนั้นจนหนังสือตอบตนเองได้ จึงเรียกว่า อ่านเป็น หรืออ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่สำคัญ การฝึกฝนให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้นั้น ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ขั้นรู้ นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำ ข้อความ เนื้อเรื่อง ผู้แต่ง ได้ถูกต้อง

2. ขั้นเข้าใจ นักเรียนสามารถบอกลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง โดยเล่าตามความเข้าใจของตนเองได้ถูกต้อง

3. ขั้นนำไปใช้ นักเรียนสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้อย่างถูกต้อง

4. **ขั้นวิเคราะห์** นักเรียนสามารถบอกจุดประสงค์และน้ำเสียงของผู้แต่ง บอกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นที่ผู้แต่งนำเสนอ ตีความคำศัพท์หรือข้อความที่ปรากฏได้ทั้งความหมาย โดยตรงและโดยนัย บอกความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่างๆในเรื่องได้ถูกต้อง

5. **ขั้นสังเคราะห์** นักเรียนสามารถสรุปแนวคิดจากเรื่องที่อ่าน เปรียบเทียบ บทอ่านกับเรื่องที่เคยพบเจอ เช่น สำนวน สุภาษิต คำพังเพยได้ถูกต้อง

6. **ขั้นประเมินค่า** นักเรียนสามารถตัดสินคุณค่าเรื่องที่อ่านว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด มีความประทับใจในบทอ่านอย่างไร สามารถบอกคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

การฝึกฝนนักเรียนตามหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณข้างต้นนี้อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.4 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ครอบคลุมพฤติกรรมการอ่านตั้งแต่ระดับต้น คือ ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร การแปลความ การตีความ จนถึงการอ่านระดับสูง คือ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ดังที่ สมพร มนต์สูตร แห่งพิพัฒน์ (2534: 143) กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่าผู้อ่านต้องมีความสามารถ ดังนี้

1. จับใจความสำคัญของเรื่องได้
2. บอกได้ว่าส่วนใดเป็นความรู้ ข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น เป็นทรรศนะของผู้เขียน
3. ทราบน้ำเสียง หางเสียงของผู้เขียน ทั้งลีลา รสคำและรสความ
4. รู้ความหมายของคำ ทั้งความหมายตรง ความหมายแฝง ความหมายนัย ประหัต

5. รู้ท่วงทำนองและลีลาการเขียนของผู้เขียน

บันลือ พฤษะวัน (2543: 76-78) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณว่า เป็นการอ่านระดับสูงสุดของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งผู้อ่านต้องใช้พหุสูต ในการตรวจสอบ ตัดสินใจ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องจริงหรือความคิดเห็น ควรเชื่อหรือไม่ มีประโยชน์หรือไม่

ลาโรน เฟลมมิง (1997, อ้างถึงใน ณชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์, 2557: 21) กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า ผู้อ่านจะต้องสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงจาก ความคิดเห็นได้ ไม่ใช่ดูดซับทรรศนะผู้เขียนโดยไม่พิจารณาไตร่ตรองเสียก่อน ขั้นต่อไป ต้องสามารถ ประเมินความคิดเห็นของผู้เขียนว่าเป็นทรรศนะที่มีคุณภาพหรือไม่ สามารถเข้าใจน้ำเสียงและ

จุดมุ่งหมายของผู้เขียน รับรู้และประเมินความลำเอียงในงานเขียนได้ รวมถึงวิเคราะห์และประเมินข้อความโต้แย้งได้

จากที่นักวิชาการกล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นความสามารถในการอ่านระดับสูง ผู้อ่านต้องมีความสามารถ ดังนี้

1. ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
2. ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น จุดประสงค์ และน้ำเสียงของผู้แต่ง ได้ถูกต้อง
3. ผู้อ่านสามารถตีความความหมายของคำหรือข้อความได้ถูกต้องทั้งความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย
4. ผู้อ่านสามารถพิจารณาไตร่ตรองความน่าเชื่อถือของเรื่องที่อ่านจากหลักฐานและเหตุผล เพื่อประเมินค่าเรื่องที่อ่าน

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป่าทักษะอันจำเป็นที่ต้องปลูกฝังให้นักเรียนได้มีความพร้อมในการพัฒนาเพื่อก้าวสู่การเรียนรู้ขั้นสูงต่อไป

2.5 การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การเรียนการสอนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการวัดและการประเมินผล เพราะทำให้ครูผู้สอนได้ทราบความสามารถของนักเรียน และทราบผลการจัดการเรียนรู้ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด มีนักวิชาการได้ให้แนวคิดในการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

บลูม (Bloom 1971: 1) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษาไว้ 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ความจำ มุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาสติปัญญาในชั้นต่าง ๆ 6 ชั้น ดังนี้

- 1.1 ชั้นจำ คือสามารถท่องจำข้อมูล แล้วดึงข้อมูลกลับมาใช้ได้
- 1.2 ชั้นเข้าใจ คือสามารถบอกเล่าเรื่องราวตามความเข้าใจของตนเอง ใช้สำนวนภาษาของตนเองในการถ่ายทอด

- 1.3 ชั้นนำไปใช้ คือสามารถความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงของตนเองได้

- 1.4 ชั้นวิเคราะห์ คือสามารถแยกแยะองค์ประกอบของเรื่องราวได้ เช่น บอกข้อดีข้อเสียของตัวละคร บอกวัตถุประสงค์ผู้แต่ง เป็นต้น

1.5 **ขั้นสังเคราะห์** คือสามารถนำความรู้ที่ได้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานใหม่ เช่น การเปรียบเทียบกับสถานการณ์ใหม่ๆ หรือเปรียบเทียบกับสำนวนสุภาษิตที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน

1.6 **ขั้นประเมินค่า** คือการตัดสินคุณค่า การนำไปเป็นแบบอย่าง การตัดสินความน่าเชื่อถือ การบอกความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้

2. **ด้านเจตคติ** มุ่งพัฒนานักเรียนทางด้านจิตใจ ความรู้สึก คุณธรรม จริยธรรม การพัฒนาด้านเจตคติต้องใช้ระยะเวลาในการพัฒนาและปลูกฝังในระยะยาว แบ่งออกเป็น 5 พฤติกรรมตามระดับน้อยไปมาก ดังนี้

2.1 **รับรู้** คือความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งมากระทบจิตใจ ทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ ขึ้น

2.2 **ตอบสนอง** คือการตอบโต้กลับไปหลังจากที่เกิดความรู้สึกนั้นขึ้น

2.3 **ค่านิยม** คือเมื่อเกิดความรู้สึกต่อสิ่งใด นำไปตอบสนองปฏิบัติในแนวทางนั้น จนเกิดเป็นการยึดถือเป็นแนวคิดประจำใจ ที่ทำอยู่เสมอๆ เพราะคิดว่าเป็นสิ่งดีงามน่ายกย่อง

2.4 **สร้างแนวคิด** คือการเชื่อมโยงกับค่านิยมเดิมของตนเองและสังคม หากพบว่าเชื่อมโยงแล้วไปในแนวทางเดียวกันจะนำมายึดถือปฏิบัติ หรือหากนำมาเชื่อมโยงแล้วเป็นทิศทางแตกต่างกัน บุคคลจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจเองว่า จะเลือกยึดถือแนวทางเดิมหรือแนวทางใหม่

2.5 **บุคลิกภาพ** คือการที่นำค่านิยมนั้นมาเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นปกตินิสัย เป็นธรรมชาติ แสดงออกมาโดยไม่รู้ตัว เป็นที่สิ่งกำหนดพฤติกรรมของบุคคลในชีวิตประจำวัน

3. **ทักษะ** เป็นสิ่งที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรม สามารถสังเกตเห็นได้ชัดได้ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเคลื่อนไหว เป็นต้น ทักษะมีทั้งหมด 5 ชั้น ได้แก่

3.1 **ทำโดยลอกเลียนแบบ** คือการทำตามต้นแบบเหมือนกันทุกประการ ไม่มีการดัดแปลงทั้งวิธีการและผลลัพธ์

3.2 **ทำตามคำบอก** คือการทำตามคำแนะนำโดยไม่มีต้นฉบับให้ลอกเลียนแบบ แต่เป็นการปฏิบัติตามคำบอกทุกขั้นตอนอย่างไม่มีดัดแปลง

3.3 **ทำได้ถูกต้อง** คือการปฏิบัติได้ถูกต้องตามกระบวนการอย่างไม่ต้องมีต้นฉบับ และไม่ต้องมีคำบอก หากแต่กระบวนการที่ปฏิบัตินั้นเป็นไปตามระบบระเบียบโดยไม่มีดัดแปลงเป็นวิธีการใหม่ ๆ

3.4 ทำได้หลายรูปแบบ คือการสามารถปฏิบัติได้หลากหลายวิธีการ โดยอาจเป็นวิธีการอื่นที่นอกเหนือจากครูสอน โดยสามารถคิดวิธีการใหม่ๆของตนเองเพื่อให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้สำเร็จ

3.5 ทำอย่างเป็นธรรมชาติ คือสามารถลงมือปฏิบัติได้ทันทีอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ต้องวางแผนล่วงหน้า เป็นการตอบสนองได้ทันที

จรรยา บุญปล้อง (2541: 81-92) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

1. วัดอะไร คือการตั้งเป้าหมายของครูเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการวัดจากนักเรียน โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน

2. วัดอย่างไร คือการระบุวิธีการที่จะใช้วัด เช่น การทำแบบทดสอบ การทำชิ้นงาน การสัมภาษณ์ เป็นต้น

3. เกณฑ์การวัดเป็นอย่างไร คือระบุการให้คะแนนอย่างเป็นมาตรฐานชัดเจน เพื่อความเป็นกลางในการวัดและประเมินผล

จากที่นักวิชาการกล่าวถึงการวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น สามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนรู้ เพราะทำให้ครูผู้สอนได้ทราบผลการจัดการเรียนรู้ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด แนวทางการวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมี ดังนี้

1. กำหนดสิ่งที่ครูต้องการวัด เช่น ต้องการวัดความรู้ความจำ ทักษะ หรือเจตคติ โดยระบุรายละเอียดของสิ่งที่ต้องการวัดให้ชัดเจน เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์อย่างมีทิศทาง

2. กำหนดวิธีการวัด ซึ่งวิธีการวัดนี้ควรเลือกให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด เพื่อให้ได้ผลการวัดที่ครอบคลุม และต้องตามวัตถุประสงค์

3. กำหนดเกณฑ์การวัด เพื่อเป็นแนวทางในการให้คะแนน และเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทำให้มีความน่าเชื่อถือ และถูกต้องแม่นยำ

เมื่อครูผู้สอนปฏิบัติตามแนวทางการวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณข้างต้นนี้แล้ว จะทำให้ทราบผลการจัดการเรียนรู้ได้

3. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.1 ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นกิจกรรมที่ครูและบุคลากรทางการศึกษารวมตัวกัน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาตนเอง องค์กร และเพื่อนร่วมวิชาชีพ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ ดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2554: 36) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือการที่ครูและบุคลากรทางการศึกษารวมกลุ่มกัน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางของพัฒนา มีนักเรียนเป็นจุดประสงค์ของการดำเนินงาน ทั้งหมดทำเพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน ผ่านกระบวนการระดมความคิดระบุงปัญหาที่ครูสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพพบเจอในการจัดการเรียนรู้ แล้วนำมาเข้าสู่การปรึกษาหารือคิดหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนา ในรูปแบบการทดลอง

ศักดิ์ชัย ภูเจริญ (2555: 28) กล่าวถึงความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า คือการรวมกลุ่มกันของครู เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับนักเรียนและองค์กร โดยมีสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นผู้นำ ในการจัดตั้งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้นครูจะได้ฝึกฝนบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามของกลุ่มชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้วยปัจจัยจากภายในกลุ่มและภายนอกกลุ่มร่วมกัน ปัจจัยภายในกลุ่ม เช่น องค์กรความรู้ของครูสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ปัจจัยภายนอกเช่น สิ่งแวดล้อม บริบทของโรงเรียน

ราชบัณฑิตยสภา (2558: 404) อธิบายว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือการที่ครูมารวมตัวกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนาองค์กรในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเน้นการพัฒนาในด้านองค์ความรู้เป็นหลักและมีด้านอื่นๆเสริมเพิ่มเติม มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มโดยการอภิปรายรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แล้วนำไปลงมือทดลองจัดการเรียนรู้อย่างแท้จริง เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น

Hord (2007: 41) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความหมายมากกว่าการที่ครูทำงานร่วมกันแบบร่วมมือหรือทำงานร่วมกันเป็นทีมแต่เป็นวิธีการทำงานของบุคลากรในองค์กรที่มารวมตัวกันโดยมีเป้าหมายเดียวกันคือ การเรียนรู้ร่วมกันอย่างกัลยาณมิตร

Harris และ Jones (2010: 5) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแนวทางในการพัฒนาครูที่มีประสิทธิภาพและเป็นกลยุทธ์ในการปรับปรุงระบบการบริหารและคุณภาพของสถานศึกษาได้อย่างน่าเชื่อถือ เพราะมีพื้นฐานมาจากความเชื่อที่ว่า ครูมีความรู้และประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมานานจากการทำงานร่วมกัน

จากที่นักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้น สามารถสรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการรวมกลุ่มของครูและบุคลากรทางการศึกษาในลักษณะของกัลยาณมิตรที่มีเป้าหมายเดียวกัน คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนาคุณภาพนักเรียน ภายใต้ความเชื่อว่าครูคือผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยเน้นกระบวนการปฏิบัติ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การตั้งคำถาม และการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยนำความรู้และประสบการณ์ของครูที่เป็นสมาชิกในกลุ่มมาช่วยเหลือ ค้นคว้าพัฒนาร่วมกัน

3.2 องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

การดำเนินการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลายส่วนเข้าด้วยกัน มีนักวิชาการได้อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553: 21) กล่าวโดยสรุปว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามกรอบมาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย

1. ทีมเรียนรู้
2. แหล่งเรียนรู้
3. กระบวนการเรียนรู้
4. เครือข่าย
5. เทคโนโลยีสารสนเทศ

Boyd (1992: 38 - 39) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. การสนับสนุนและแบ่งปัน ความเป็นผู้นำ (Supportive and shared leadership)
2. ความคิดสร้างสรรค์แบบรวมกลุ่ม (Collective creativity)
3. ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม (Shared values and vision)
4. เงื่อนไขสนับสนุน (Supportive conditions)
5. สมรรถนะส่วนบุคคล (People capacities)
6. การแบ่งปันวิธีปฏิบัติ (Shared personal practice)

Little และ McLaughlin (1993: 61-62) ได้กล่าวถึง ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมแบบประชาธิปไตย (School administrators participate democratically with teachers) เป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสมอภาค

2. การมีวิสัยทัศน์ร่วม (The staff shares visions for school improvement) เป็นการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการเรียนรู้ของนักเรียนและการทำงานร่วมกันของครู

3. การเรียนรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน (The staff's collective learning and application of the learning) การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมของการเรียนรู้

4. การทบทวนและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Peers review and give feedback) การประเมินและการให้ข้อเสนอแนะหรือข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเป็นต้องอาศัยความไว้วางใจ ความเคารพในความคิดซึ่งกันเพื่อนำข้อมูลที่ได้รับกลับมาวางแผนเพื่อพัฒนางานต่อไป

5. เงื่อนไขสนับสนุนการทำงาน (School conditions and capacities support) ในการดำเนินงานมีปัจจัยสนับสนุนหลายประการ เช่น เวลา ขนาดของโรงเรียน การสื่อสาร
Sergiovanni (1994: 6) กล่าวถึง องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ผู้นำที่ให้คำแนะนำ (A servant leader who performs as a guide and nurturer)

2. เป้าหมายเชิงจริยธรรมร่วมกัน (A shared moral purpose)

3. ความไว้วางใจและความเคารพ (A sense of trust and respect among all members)

4. สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการตัดสินใจร่วมกัน (An open environment for collaborative decision making)

สรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

1. ทีมเรียนรู้ สมาชิกในทีมเรียนรู้ประกอบด้วยครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีเป้าหมาย วิสัยทัศน์เดียวกัน มีการสนับสนุนและแบ่งปันความเป็นผู้นำ มีความไว้วางใจและเคารพซึ่งกันและกัน

2. แหล่งเรียนรู้ เป็นสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการตัดสินใจร่วมกันของสมาชิกในทีม มีเงื่อนไขสนับสนุนการทำงาน มีปัจจัยสนับสนุนในการดำเนินงานหลายประการ เช่น เวลา ขนาดของโรงเรียน การสื่อสาร

3. กระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์แบบรวมกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง มีการทบทวนและให้ข้อมูลย้อนกลับ ทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมของการเรียนรู้

4. เครือข่าย การมีส่วนร่วมแบบประชาธิปไตยเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสมอภาค

5. เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเครื่องมือให้สมาชิกนำไปใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาาร่วมกัน

3.3 ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นกลยุทธ์ในการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน มีนักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559: 30 – 31) กล่าวถึงประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า ทำให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านครูและด้านนักเรียน ได้แก่

1. ด้านครู คือทำให้ครูผู้สอนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ ทำให้เกิดการพัฒนาตนเองและเพื่อนร่วมวิชาชีพไปในทิศทางที่ดีขึ้น เกิดแรงบันดาลใจในการศึกษาหาความรู้ เพราะมีผู้ร่วมอุดมการณ์เดียวกันคอยเป็นกำลังใจ ให้คำปรึกษา และเป็นแรงผลักดันในการเปลี่ยนแปลง อีกทั้งยังได้ฝึกฝนการเป็นผู้นำและผู้ตามในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้รับฟังความคิดเห็นและร่วมอภิปราย ทำให้ลดความคับข้องใจในปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง นำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูที่ดียิ่งขึ้น

2. ด้านนักเรียน คือทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติ ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ถวิล อรัญเวศ (2560: 3) กล่าวถึงประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ทั้งหมด 2 ด้าน ได้แก่ ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับวิชาชีพครู และประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ดังนี้

1. ประโยชน์ที่เกิดกับวิชาชีพ คือทำให้เกิดการค้นพบหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ จากการรวมตัวกันค้นคว้าแสวงหาความรู้ของครูสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เนื่องจากการรวมกลุ่มกันแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ของสมาชิกแต่ละท่าน ทั้งด้านเนื้อหาสาระที่ใช้สอน กระบวนการวิธีสอน และการวัดประเมินผล ทำให้วิชาชีพครูเกิดการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2. ประโยชน์เกิดกับนักเรียน คือทำให้นักเรียนลดการสอบตกซ้ำชั้น ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถให้ดียิ่งขึ้น จากการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2562: 12) กล่าวถึงประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้และพัฒนาองค์ความรู้ของครูให้เพิ่มมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน นำไปสู่การพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนทั้งด้านความรู้ ความคิด เจตคติ ทักษะ อันเป็นผลจากการพัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์มากมายทั้งกับครูผู้สอนและนักเรียน อีกทั้งยังช่วยให้เกิดการพัฒนาวงวิชาชีพ ด้านประโยชน์ที่เกิดกับครูผู้สอน คือ ช่วยให้ครูผู้สอนได้ร่วมกันพัฒนาความรู้ความสามารถตนเองและสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้มีความรู้ในวิชาที่สอน เทคนิควิธีสอน มีเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาวิชาชีพ เมื่อครูผู้สอนเกิดการพัฒนาแล้วจึงส่งผลให้จัดการเรียนการสอนได้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากขึ้น ด้านประโยชน์ที่เกิดกับนักเรียน คือ นักเรียนได้รับการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทักษะ และสมรรถนะด้านต่าง ๆ ช่วยลดอัตราการตกต่ำชั้น และทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น

4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ มีกระบวนการให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สามารถคิดค้นวิธีการหรือองค์ความรู้ใหม่ ๆ ด้วยการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีผู้กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

วัลลี สัตยาศัย (2547: 16) อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานว่า เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกฝนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมีปัญหาเป็นสิ่งที่เร้ากระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต้องการหาคำตอบ แล้วแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

วัชรรา เล่าเรียนดี (2547: 72) กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนาการคิดของนักเรียน โดยฝึกให้คิดอย่างเป็นระบบ มีแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ตั้งต้นจากประเด็นปัญหาที่สงสัยและเร้าความสนใจของนักเรียน ทำให้เกิดกระบวนการค้นคว้าหาข้อมูลอย่างตั้ง รู้จักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม ทำให้ได้เกิดองค์ความรู้ในเรื่องที่ค้นคว้า เกิดทักษะกระบวนการในการแก้ปัญหา และเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องที่เรียน

มณฑรา ธรรมบุศย์ (2549: 42-43) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการลงมือปฏิบัติจริง จากการค้นคว้าหาความรู้เพื่อ

นำองค์ความรู้มาแก้ปัญหาที่ตั้งไว้ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

Howard (1999: 172, อ้างถึงใน ประกายมาศ ทองหมื่น, 2554: 20) กล่าวว่า การเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นวิธีการทางการศึกษาที่นำเสนอผู้เรียนด้วยปัญหาที่มีรูปแบบของโครงสร้างที่ซับซ้อน ในระยะเริ่มแรกของประสบการณ์การเรียนรู้ ข้อมูลที่ได้ในระยะเริ่มแรกไม่เพียงพอให้แก้ปัญหาคำถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาจะผลักดันให้ไปการค้นหาความรู้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิด เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ครูใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ที่นักเรียนสนใจ เป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ จากแหล่งวิทยาการที่หลากหลายเพื่อนำความรู้มาแก้ปัญหา โดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า และให้นักเรียนเป็นฝ่ายกำหนดทิศทางการเรียนรู้ของตนเอง

4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และลงมือปฏิบัติจริง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้นมีผู้อธิบายไว้ ดังนี้

อาภรณ์ แสงรัมย์ (2543: 63) อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ ได้แก่

1. กำหนดปัญหา
2. กิจกรรมกลุ่มช่วยกันระดมความคิดวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นปัญหา
3. การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
4. การแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าให้แก่

สมาชิกในกลุ่ม

5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

พวงรัตน์ บุญญานุกรักษ์ (2544: 43) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์
2. พิจารณาให้เห็นสาเหตุและผลลัพธ์
3. ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มย่อย
4. ค้นคว้าหาข้อมูลโดยศึกษารายบุคคล

5. นำผลการค้นคว้ามาทดลองใช้ในสถานการณ์จริง

6. สรุปองค์ความรู้

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2548: 77-78) อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานว่า ประกอบด้วยขั้นตอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน ได้แก่

1. ครูนำเสนอปัญหาหรือประเด็นความคิดเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียนให้เกิดความสงสัยใคร่รู้

2. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ เช่น สาเหตุของปัญหา ผลกระทบที่เกิดขึ้น เป็นต้น

3. นักเรียนแต่ละคนต่างไปค้นหาแนวคิดหรือองค์ความรู้จากแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกัน เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาหรือสถานการณ์นั้น

4. นักเรียนกลับมารวมกลุ่มกันแล้วพูดคุยแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่ได้ไปศึกษาค้นคว้าให้สมาชิกในกลุ่มฟัง

5. นักเรียนนำเสนอผลงานของตนเอง

6. นักเรียนประเมินผลงานของตนเอง และประเมินผลงานของเพื่อน

สเพนซ (2006, อ้างถึงใน ณิชานันท์ ประเสริฐสุข, 2559: 28) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

1. ทำความเข้าใจสถานการณ์และปัญหา

2. วิเคราะห์สถานการณ์

3. ค้นคว้าแสวงหาความรู้และแนวทางแก้ไข

4. ทดลองนำไปใช้แก้ปัญหาจริง

5. สรุปเป็นชิ้นงาน

6. นำเสนอ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ครูนำเสนอปัญหา หรือสถานการณ์ ให้นักเรียนทำความเข้าใจ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากรู้หาคำตอบ

2. นักเรียนระบุปัญหา วิเคราะห์ปัญหา ที่สังเกตได้จากสถานการณ์ที่กำหนดให้

3. นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อหาคำตอบมาแก้ไขปัญหานั้น

4. นักเรียนทำกิจกรรมแบบมีปฏิสัมพันธ์กัน คือ ร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนแนวทางแก้ไขปัญหาที่ตนเองและเพื่อนได้ไปศึกษาค้นคว้ามา แล้วสรุปแนวทางที่จะใช้แก้ปัญหา
5. นักเรียนนำความรู้ที่ได้มานำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย
6. นักเรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ จากกิจกรรมหรือชิ้นงานที่ลงมือปฏิบัติ

5. สื่อออนไลน์

5.1 ความหมายของสื่อออนไลน์

สื่อออนไลน์เป็นช่องทางการสื่อสารและเผยแพร่ข้อมูลที่แพร่หลายเป็นที่นิยมอย่างยิ่ง มีผู้อธิบายความหมายของสื่อออนไลน์ไว้เป็นจำนวนมาก ได้แก่

สิริชัย วงษ์สาริตศาสตร์ (2549: 44-50) ให้ความหมายของสื่อออนไลน์ว่า เป็นช่องทางการส่งต่อข้อมูลที่นิยมในปัจจุบัน ใช้สำหรับติดต่อสื่อสารและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เนื่องด้วยสื่อออนไลน์เป็นช่องทางที่มีความแปลกใหม่เข้าถึงได้ง่าย กระจายข้อมูลได้อย่างรวดเร็วในวงกว้าง

นาวิก นำเสียง (2554: 17-18) กล่าวว่า สื่อออนไลน์เป็นที่ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน โดยใช้สื่อต่างๆ เป็นตัวแทนในการสนทนา

ราชบัณฑิตยสถาน (2554: 94) กล่าวถึงความหมายของสื่อออนไลน์ว่า เป็นช่องทางให้ผู้คนติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน โดยผ่านสื่อกลางที่ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นได้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ด้วยช่องทางที่หน่วยงานต่างๆ จัดทำขึ้น

แสงเดือน ผ่องพุด (2556: 41 - 43) กล่าวว่า สื่อออนไลน์เป็นช่องทางให้ผู้ใช้งานได้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และติดต่อสื่อสารกันผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้งานสามารถกำหนดเนื้อหา และเปลี่ยนแปลงได้ตามต้องการ อาจเป็นการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารฝ่ายเดียว หรือเป็นการโต้ตอบกันทั้ง 2 ฝ่ายก็ได้

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2557: 5) กล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์ว่าเป็นสื่อดิจิทัลหรือซอฟต์แวร์ที่ทำงานบนพื้นฐานของระบบเว็บไซต์เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม เป็นการนำเรื่องราวต่าง ๆ เหตุการณ์ ประสบการณ์ รูปภาพวิดีโอ รวมทั้งการพูดคุยต่างๆ แบ่งปันให้คนที่อยู่ในสังคมเดียวกันได้รับรู้

สื่อออนไลน์เป็นสื่อเทคโนโลยีช่องทางหนึ่งในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ที่ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตสามารถใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน อาจเป็นลักษณะตัวอักษร รูปภาพ เสียง หรือวิดีโอ ทั้งในรูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลกับบุคคล และการสื่อสารมวลชน

5.2 ประเภทของสื่อออนไลน์

สื่อออนไลน์ในปัจจุบันมีความก้าวหน้า มีการสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารต่าง ๆ มากมาย และได้รับการพัฒนามาโดยตลอด สื่อออนไลน์มีมากมายหลายประเภท ได้มีนักวิชาการจำแนกประเภทของสื่อออนไลน์ไว้ ดังนี้

แสงเดือน ผ่องพุ่ม (2556: 70 - 73) กล่าวถึงสื่อออนไลน์ว่ามีทั้งหมด 10 ชนิด ได้แก่

1. เว็บไซต์ของหน่วยงาน หรือเว็บไซต์ส่วนบุคคล สามารถเผยแพร่ แก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลได้ตามที่ต้องการ ผู้สร้างและผู้เยี่ยมชมสามารถแสดงความคิดเห็นโต้ตอบกันได้
2. เว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลขนาดสั้น เหมาะสำหรับกลุ่มคนที่สนใจในเรื่องเดียวกัน
3. เว็บไซต์ที่แบ่งปันข้อมูลผ่านทางระบบออนไลน์
4. เว็บไซต์ที่ใช้นิทรรศการเรื่องราวส่วนตัวของคุณ เปรียบเสมือนสมุดบันทึกเรื่องราวเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน
5. เว็บไซต์ของสื่อสิ่งพิมพ์ใช้สำหรับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของสื่อสิ่งพิมพ์
6. เว็บไซต์พื้นที่สาธารณะสำหรับรวมเอกสารเป็นฐานข้อมูลในการค้นคว้า
7. เว็บไซต์สำหรับแสดงความคิดเห็น
8. เว็บไซต์เล่นเกมออนไลน์
9. การใช้โทรศัพท์ส่งข้อความขนาดสั้น
10. การแจ้งตำแหน่งในแผนที่ให้ทราบเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

การแบ่งประเภทสื่อออนไลน์นั้นมีความหลากหลาย แต่ที่ได้รับความนิยมจากสังคมเป็นจำนวนมาก จะเป็นประเภทกลุ่มเครือข่ายสังคม ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่บุคคลหรือหน่วยงานสามารถสร้างข้อมูลและเปลี่ยนแปลงข้อมูล โดยที่บุคคลอื่นสามารถเข้ามาแสดงความคิดเห็น หรือเผยแพร่สนทนาโต้ตอบได้ และอีกประเภทหนึ่งคือ เว็บไซต์ที่ให้บริการแบ่งปันสื่อออนไลน์ เป็นเว็บไซต์ที่ให้ผู้ใช้งานสามารถฝากรูปภาพ วิดีโอขึ้นเว็บไซต์เพื่อแบ่งปันกับผู้อื่นได้

5.3 ประโยชน์ของสื่อออนไลน์

ประโยชน์ของสื่อออนไลน์มีมากมาย ทั้งในด้านการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การค้า และอื่น ๆ มีนักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อออนไลน์ไว้ ดังนี้

แสงเดือน ผ่องพุ่ม (2556: 15 - 16) กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อออนไลน์ว่า

1. สามารถใช้สร้างเป็นพื้นที่ในการสนทนา/สื่อสารแก่สาธารณะได้ หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ สามารถเข้าไปใกล้ชิดกับสาธารณชนมากขึ้น
2. การส่งต่อข้อมูลในลักษณะทำซ้ำเป็นทอดๆ (Viral distribution) ทำให้มีการกระจายข้อมูลอย่างรวดเร็ว
3. ลดต้นทุนการดำเนินการ
4. ลดระยะเวลาในการส่งต่อข้อมูลข่าวสารลง

ธนวรรธน์ วรณประภา (2560: 94 - 95) กล่าวว่า สื่อออนไลน์มีประโยชน์ต่อการทำงานและการบริหารจัดการ เช่น ใช้ในการประชุมช่องทางออนไลน์เมื่ออยู่ในพื้นที่ห่างไกลกัน ช่วยให้สะดวกสบายลดการเดินทาง ใช้ติดต่อสื่อสารกันผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตในทางธุรกิจ ใช้เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ให้กับองค์กร นอกจากนี้สื่อออนไลน์ยังช่วยให้รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้สะดวกรวดเร็วในชีวิตประจำวันอีกด้วย

เมื่อพิจารณาประโยชน์ของสื่อออนไลน์ในแต่ละด้านแล้ว พบว่าสามารถแบ่งประโยชน์ของสื่อออนไลน์เป็นส่วน ๆ ได้ ดังต่อไปนี้

1. การติดต่อสื่อสาร ช่วยให้การติดต่อสื่อสารสะดวกรวดเร็ว เผยแพร่ข้อมูลได้ในวงกว้าง มีต้นทุนค่าใช้จ่ายไม่มาก
2. การทำงาน ช่วยให้การทำงานสะดวก รวดเร็ว ลดขั้นตอนการดำเนินการที่ซับซ้อนให้สะดวกสบายขึ้น สามารถใช้เป็นที่กลางประชาสัมพันธ์ให้กับองค์กรได้
3. การเรียน ใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้อย่างไร้พรมแดน สามารถหาข้อมูลได้จากทั่วทุกมุมโลก ทำให้ความความรู้ที่กว้างไกลขึ้น

5.4 การพิจารณาคัดเลือกบทอ่านจากสื่อออนไลน์

สื่อออนไลน์เป็นแหล่งข้อมูลที่เข้าถึงได้ง่ายสำหรับบุคคลทุกเพศทุกวัย ขณะเดียวกันข้อความที่ปรากฏบนสื่อออนไลน์นั้นเป็นสิ่งที่อาจจะตรวจสอบถึงความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล การนำสื่อออนไลน์มาใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ของนักเรียน ครูผู้สอนจึงควรพิจารณาคัดเลือกอย่างรอบคอบเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาคัดเลือกบทอ่านที่เหมาะสม มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงการพิจารณาคัดเลือกบทอ่านที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนไว้ ดังนี้

ปราณี เชียงทอง (2526: 25-28) ให้หลักเกณฑ์การพิจารณาบทอ่านว่า ควรพิจารณาอย่างรอบด้านและให้ความสำคัญกับทุกองค์ประกอบของเรื่อง ตั้งแต่ จุดประสงค์ผู้เขียน ลักษณะนิสัยตัวละคร สถานที่ บริบทของเรื่อง การใช้ภาษา ข้อคิดที่นำเสนอ โดยสิ่งที่แสดงออกผ่านบทอ่านนั้นควรเป็นพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างดีงามแก่นักเรียน สามารถนำไปปฏิบัติตามได้ ในด้านการใช้ภาษาควรพิจารณาบทอ่านที่เป็นแบบอย่างการใช้ภาษาที่ดี สามารถเป็นแบบอย่างการใช้ภาษาให้กับนักเรียนได้

ัญญา สังข์พันธานนท์ (2539: 42-43) อธิบายว่าการพิจารณาคัดเลือกบทอ่านนั้น ควรพิจารณาให้ครบถ้วนทุกองค์ประกอบของเรื่อง เพราะทุกองค์ประกอบล้วนแต่มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน เช่น วิเคราะห์แนวคิดหลักของเรื่อง นิสัยตัวละคร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง การใช้ภาษา แม้กระทั่งกลวิธีการเล่าเรื่อง ครูควรเลือกเรื่องที่เหมาะสมกับนักเรียน ให้ข้อคิดคติสอนใจในทางที่ดีงาม ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งความรู้ที่ได้จากเรื่อง ทักษะวิธีการอ่าน และเจตคติที่ผ่านการสอดแทรกไว้ในบทอ่าน

วิจิตรา รุ่งแสง (2563: 91) กล่าวถึงบทอ่านที่เหมาะสมกับเยาวชนว่า บทอ่านที่ดี นอกจากต้องให้คุณค่าทางอารมณ์แล้ว ยังต้องส่งเสริมเยาวชนให้เกิดพัฒนาการด้วย โดยแบ่งแนวทางการพิจารณาคุณค่าบทอ่านใน 3 ด้าน ได้แก่ คุณค่าด้านอารมณ์ คุณค่าด้านการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และคุณค่าด้านความรู้

การพิจารณาคัดเลือกบทอ่านจากสื่อออนไลน์ครูผู้สอนควรพิจารณาถึงความเหมาะสมของบทอ่านอย่างรอบคอบ โดยคัดเลือกบทอ่านที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนซึ่งเป็นเยาวชน การคัดเลือกบทอ่านควรคำนึงถึงองค์ประกอบต่อไปนี้

1. คุณค่าด้านความรู้ การคัดเลือกบทอ่านจากสื่อออนไลน์ควรพิจารณาว่าบทอ่านนั้นให้ความรู้หรือพัฒนาสติปัญญาของนักเรียนอย่างไร
2. คุณค่าด้านคุณธรรม บทอ่านที่เหมาะสมจะนำมาใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติตนที่เหมาะสม
3. คุณค่าด้านอารมณ์ การพิจารณาบทอ่านที่เหมาะสมนั้นควรเป็นเรื่องที่เหมาะสมวัย เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินติดตาม จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น
4. คุณค่าด้านการใช้ภาษา การพิจารณาการใช้ภาษาในบทอ่านเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะนักเรียนจะได้ศึกษาแบบอย่างการใช้ภาษาที่ดี เพื่อนำไปเป็นแบบอย่างการใช้ภาษาของตนเองต่อไป ในส่วนนี้ควรพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องร่วม

ด้วย เช่น กลวิธีการแต่ง การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง จุดวิกฤตของเรื่อง การคลี่คลายของเรื่อง การจบเรื่อง ความขัดแย้ง ลักษณะของตัวละคร การสร้างบทสนทนา

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

6.1.1 งานวิจัยในประเทศ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับนักเรียนในยุคปัจจุบัน จึงมีผู้สนใจศึกษาค้นคว้าแนวทางการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

ธินาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์ (2557: 66 - 81) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
- 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลการวิจัย พบว่า

- 1) นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- 2) นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

พรรณีการ์ สมัคร (2557: 57 - 71) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาทักษะการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R
- 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบ SQ3R ผลการวิจัย พบว่า

- 1) นักเรียนมีทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- 2) นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

กิตติกาญจน์ อินทเกตุ (2557: 61-73) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนด้วยวิธีสอนแบบ KWLH - PLUS การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบ KWLH - PLUS
- 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อวิธีสอนแบบ KWLH - PLUS ผลการวิจัย พบว่า

- 1) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในในระดับเห็นด้วยมาก

6.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Baker, et.al. (2001, อ้างถึงใน จิราภรณ์ สุกุลเหลืออร่าม, 2554: 59) ได้ศึกษาเรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับกลาง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนแม้จะมีโอกาสในการพูดเล่าเรื่อง และสรุปข้อมูลในชั้นเรียนบ่อยครั้ง การอ่านวรรณกรรมของชนชาติต่าง ๆ

ที่หลากหลายอย่างมีวิจารณ์ญาณ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจ เห็นคุณค่าของความแตกต่างทางวัฒนธรรม งานวิจัยนี้ได้อภิปรายถึงคุณค่าของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณโดยใช้กิจกรรม 3 รูปแบบ ได้แก่ การให้นักเรียนตั้งคำถามด้วยตนเองขณะที่อ่านเรื่อง การสร้างแผนภูมิเพื่อรวบรวมข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และการอภิปรายจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจมุมมองที่แตกต่างกันเกี่ยวกับหัวข้อที่อภิปราย

Dambrosio (1998: abstract, อ้างถึงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547: 83) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณที่ถูกละเลยของนักเรียนวิทยาลัยชุมชน : กรณีศึกษาแคลิฟอร์เนีย (California) วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาขอบข่ายและความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของวิทยาลัยชุมชนในเครือข่ายวิทยาลัยชุมชนแคลิฟอร์เนีย โดยตรวจสอบเกี่ยวกับหลักสูตรการอ่าน ขอบเขตความต้องการเกี่ยวกับคุณภาพด้านการอ่าน การดำเนินการพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านของบัณฑิตที่จบจากวิทยาลัยชุมชน ผลการวิจัยพบว่า วิชาการอ่านโดยทั่วไปมีการพิจารณาปรับปรุงคุณภาพจากวิทยาลัยชุมชนแคลิฟอร์เนีย (CCC) หลักสูตรวิชาการอ่านของวิทยาลัยชุมชนแคลิฟอร์เนีย (CCC) ยังไม่อยู่ในระดับที่สามารถปฏิบัติได้ ไม่สามารถพัฒนาการอ่านยังขาดคุณภาพในการฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณหลักสูตรโดยทั่วไป ด้านการอ่านกว้างมากขาดเอกภาพและถูกละเลย (Stepchild)

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณข้างต้น พบว่าผู้วิจัยได้ทดลองนำวิธีสอนและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้มาทดลองใช้กับนักเรียนแล้วปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสูงขึ้น อีกทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีสอนและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เหล่านั้นอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการนำวิธีการสอนและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับนักเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนให้สูงขึ้น

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

6.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นกระบวนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ผ่านการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดของสมาชิก เกิดประโยชน์กับครู นักเรียน และองค์กร จึงมีผู้เล็งเห็นความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพแล้วนำมาดำเนินการวิจัย ดังนี้

ศิริรัตน์ โกศล (2559: 53-64) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสถานศึกษาด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสถานศึกษา ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีคือการเป็น

ผู้นำในการจัดการเรียนรู้ สร้างแหล่งเรียนรู้ และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ 2) สภาพปัจจุบันของชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด 3) แนวทางการพัฒนาสถานศึกษา ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และการสร้างวิสัยทัศน์

พิเชฐ เกษวงษ์ (2556: 43-64) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเสนอแนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) การสร้างเครือข่าย 2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) การพัฒนานักเรียน 4) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ 5) ความร่วมแรงร่วมใจ

6.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Sillins, Zarins และ Mulford (อ้างถึงใน ศิริรัตน์ โกศล 2559: 68) ได้ศึกษาคุณลักษณะและกระบวนการที่บ่งชี้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (What Characteristics and Processes Define a School as a Learning Organization) เป็นโครงการวิจัยในประเทศออสเตรเลีย ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูและผู้บริหารในโรงเรียนรับออสเตรเลียใต้ (South Australia) และแทสมาเนีย (Tasmania) ผู้วิจัยนำเสนอลักษณะขององค์กรแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียน บุคลากรร่วมแรงร่วมใจ การจัดการเรียนรู้ที่ร่วมมือกัน เป็นองค์กรแห่งความสร้างสรรค์ ส่งเสริมปัจจัยที่สนับสนุนโรงเรียน ผลงานมีคุณภาพ ร่วมกันพัฒนาวิชาชีพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่สร้างขึ้นไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงได้ทำการสร้างสเกลองค์ประกอบใหม่ ได้องค์ประกอบใหม่ 4 โมเดล คือ บรรยากาศไว้วางใจและร่วมมือ การริเริ่มและกล้าเสี่ยง พันธกิจร่วม และการพัฒนาวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่าโมเดลโครงสร้างคุณลักษณะที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

Wheeler (อ้างถึงใน ศิริรัตน์ โกศล 2559: 68 -69) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ศึกษาประสบการณ์ของชาวอเมริกัน โดยมีจุดมุ่งหมายในการวิจัย คือ ต้องการเปิดเผยการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ไปจนถึงการประยุกต์ใช้องค์กรแห่งการเรียนรู้ในอเมริกา โดยใช้แนวคิดของSenge (1990) ที่ประกอบด้วย หลักวินัย 5 ประการ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญส่วนบุคคลการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน การสร้างแบบแผนทางความคิดและการคิดเชิงระบบโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ และวิจัยเชิงปริมาณข้อมูลด้านคุณภาพใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การสังเกต การทบทวนเอกสาร การพูดคุยแสดงความคิดเห็น ข้อค้นพบในการวิจัย พบว่า (1) ครูมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (2) การประยุกต์ใช้หลักวินัย

5 ประการขององค์การแห่งการเรียนรู้ต้องมีการอบรม มีการเริ่มเพื่อพัฒนาและมีการออกแบบผลลัพธ์ของแผนปรับปรุงโรงเรียน (3) การวิจัยจะเน้นในหลักวินัย 5 ประการ โดยครูต้องทำงานร่วมกันเพื่อภารกิจของโรงเรียนอย่างเป็นทีม

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศข้างต้น เป็นการนำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาชีพของครูผู้สอน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพช่วยให้ครูผู้สอนเกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถมากขึ้น แล้วนำมาใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้ ทำให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถเพิ่มสูงขึ้น ผู้วิจัยได้นำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยมุ่งหมายให้ครูผู้สอนพัฒนาความรู้ความสามารถดีขึ้นเช่นกัน

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

6.3.1 งานวิจัยในประเทศ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นเทคนิคการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ มีบรรยากาศที่สนุกสนานท้าทายให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นใฝ่รู้ใฝ่เรียน ส่งเสริมการคิดและการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง มีผู้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจึงได้นำมาศึกษาวิจัย ดังนี้

อุษณีย์ เชนยทิพย์ (2554: 43-51) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมทักษะการอ่านด้วยวิธีสอนแบบปัญหาเป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านด้วยวิธีสอนแบบปัญหาเป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สุวิมล สพฤกษ์ศรี (2554: 177-323) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพัฒนาการทางความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 2) เปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมด้านดีของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนมีความพึงพอใจ เห็นด้วยมากที่สุด

อนุรักษ์ เร่งรัด (2557: 96 - 112) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึกหัด ประกอบการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้วิธีสอนแบบปัญหาเป็นฐาน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้ร่วมกับการสอนด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 2) เพื่อสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้ร่วมกับการสอนด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) เพื่อจัดการเรียนรู้และวัดผลความรู้หลังการใช้แบบฝึกหัดร่วมกับการสอนด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ครูและนักเรียนเห็นความสำคัญของแบบฝึกหัดทุกขะ 2) แบบฝึกหัดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 3) จัดการเรียนรู้และวัดผลความรู้หลังการใช้แบบฝึกหัดร่วมกับการสอนด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 4) นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 5) ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับดี

6.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Faulkne (1999, อ้างถึงใน อภรณ์ แสงรัมย์, 2543: 55) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน วัดดูประสงค์ การวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าแบบปกติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ ทั้งในด้านการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนหลังเรียน และด้านการเปรียบเทียบกับวิธีสอนรูปแบบอื่น ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อนำมาพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพิ่มสูงขึ้น

6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อออนไลน์

6.4.1 งานวิจัยในประเทศ

สื่อออนไลน์เป็นแหล่งศูนย์รวมข้อมูลจากทั่วทุกมุมโลกให้ผู้คนทุกเพศ ทุกวัย ทุกสถานที่ที่มีโอกาสเข้าถึงได้สะดวกและรวดเร็ว สามารถใช้ประโยชน์ได้หลากหลายทั้งด้าน การศึกษา การสื่อสาร ธุรกิจ และอื่นๆ ปัจจุบันสื่อออนไลน์มีอิทธิพลกับชีวิตประจำวันของคนจำนวนมาก จึงได้มีผู้ให้ความสำคัญนำมาศึกษาวิจัย ดังนี้

พิพัฒน์ อัมพุด ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์ และดิเรก ชีระภูธร (2560: 145) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสื่อออนไลน์และวิธีสอนด้วยการเรียนรู้เชิงรุก วัดดูประสงค์ของการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยสื่อออนไลน์

และวิธีสอนด้วยการเรียนรู้เชิงรุก ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยสื่อออนไลน์และวิธีสอนด้วยการเรียนรู้เชิงรุก

อุมพร บัวศรี (2562: 74-91) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะอ่านด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับบทอ่านจากสื่อออนไลน์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับบทอ่านจากสื่อออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านบทอ่านจากสื่อออนไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

6.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Tuula Kotikoski (2015, อ้างถึงใน วิภาวรรณ ถิ่นจันทร์, 2560: 12) ทำการวิจัย เรื่อง การใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักเรียนและผลกระทบต่อการสอนทักษะทางภาษาทั้ง 4: ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติที่ดี ของโครงการเขียนแบบออนไลน์ วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาผลกระทบของการใช้สื่อสังคมออนไลน์นอกชั้นเรียน ต่อการสอนทักษะทางภาษาทั้ง 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 160 คน จากสถาบันการศึกษา 2 แห่งในประเทศออสเตรเลีย และ 1 แห่งในประเทศฟินแลนด์ เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม ให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และความต้องการ รวมทั้งทักษะในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างจากเดิมที่เกิดขึ้นจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ นอกจากนี้มีผลกระทบอะไรที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนรายวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาจำนวนมากใช้ภาษาอังกฤษเมื่อใช้สื่อสังคมออนไลน์ แต่จะใช้ทักษะการรับสาร (receptive skills) มากกว่าทักษะการส่งสาร (productive skills) ข้อเสนอแนะ คือ ควรใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือให้นักศึกษาจาก มหาวิทยาลัย 2 แห่งที่อยู่ห่างไกลกันคนละทวีป สื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ตามแนวที่กำหนดในการนำเสนอโครงการเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศข้างต้น เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อออนไลน์เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อออนไลน์เป็นบทอ่านมีส่วนช่วยเพิ่มความสามารถของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ ประกอบการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อออนไลน์ สามารถสรุปได้ว่าการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นทักษะที่สำคัญ เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต นักเรียนจะต้อง

วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสาร แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง ตลอดจนประเมินคุณค่าจากสารที่อ่านได้ โดยมีงานวิจัยที่ได้พยายามคิดค้นนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมากมาย นวัตกรรมหนึ่งที่น่าสนใจมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ฝึกกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน และมีบรรยากาศการเรียนรู้อันสนุกสนานท้าทายความสามารถ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจใคร่รู้ โดยมีปัญหาหรือสถานการณ์เป็นแรงกระตุ้นให้ต้องการหาคำตอบ จึงนำไปสู่การคิดวิเคราะห์ปัญหา ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ แล้วนำไปแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม ก่อนนำเสนอผลงาน และประเมินผลงานของเพื่อน นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานยังส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทำงานร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจึงเป็นนวัตกรรมหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ครูผู้สอนอย่างถ่องแท้ถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปใช้กับนักเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเกิดประสิทธิผลสูงสุด กระบวนการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถของครูผู้สอนไปด้วยความช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างกัลยาณมิตร คือ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการรวมกลุ่มกันของสมาชิกครูเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ การพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียน การที่ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะเกิดผลดีทั้งกับครูและนักเรียน คือ ครูได้รับการช่วยเหลือพัฒนาจากเพื่อนครูด้วยกัน และยังเป็นประโยชน์ที่เกิดกับนักเรียนเนื่องจากครูได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนนวัตกรรมวิธีสอนและสื่อการเรียนรู้ต่างๆที่นักเรียนสนใจและทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น สื่อการเรียนรู้ช่องทางหนึ่งที่นักเรียนสนใจ คือ สื่อออนไลน์ ที่เป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว มีสิ่งเร้าดึงดูดความสนใจมากมาย การนำสื่อออนไลน์มาใช้เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อออนไลน์ดังนี้แล้ว ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ครูผู้สอนก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อศึกษาความสามารถครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอน 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด 5) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Designs) แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The One Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547: 144) ซึ่งมีรูปแบบ ดังนี้

ตารางที่ 5 รูปแบบการวิจัยแบบ The One Group Pretest-Posttest Design

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T1	X	T2

กำหนดให้	T1	หมายถึง	การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
	X	หมายถึง	ทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
	T2	หมายถึง	ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

วิธีและขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีวิธีและขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

1.1.1 ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 3 คน

1.1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 181 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้วิจัย 1 คน และครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สมัครใจเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง 2 คน รวมทั้งหมด 3 คน

1.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จากห้องเรียนของครูที่สมัครใจเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 3 ห้อง รวม 106 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ 4

2.1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

2.2.2 ความสามารถของครูผู้สอนในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

2.2.3 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2.4 ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้
ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

3. ระยะเวลา

3.1 ระยะเวลาที่ 1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 เพื่อให้ความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวคิดของครูผู้สอน โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 2
ช่วง ช่วงที่ 1 เรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง ช่วงที่ 2 เรื่องการจัดการ
เรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ใช้เวลา 3 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้จัดกิจกรรมทั้งหมด 6 ชั่วโมง

ตารางที่ 6 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรม	ระยะเวลา (ชั่วโมง)
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	3
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	3
รวม	6

3.2 ระยะเวลาที่ 2 ทดลองจัดการเรียนรู้กับนักเรียนและทดลองกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลา 6 สัปดาห์ ดังนี้ ทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ จัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแผนการจัดการเรียนรู้ 10 คาบ โดยใช้บทอ่านที่แตกต่างกัน ได้แก่ การอ่านโฆษณา 2 คาบ การอ่านข่าว 2 คาบ การอ่านบทความ 2 คาบ การอ่านเรื่องสั้น 2 คาบ และการอ่านบทร้อยกรอง 2 คาบ จากนั้นทดสอบหลังเรียน 1 คาบ รวมทั้งหมด 12 คาบ

ตารางที่ 7 การดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้

กิจกรรม	ระยะเวลา (คาบ)
ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้	1
การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ	2
การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	2
การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	2
การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ	2
การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ	2
ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้	1
รวม	12

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ
2. แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
3. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 5 แผน

4. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

1. แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

2) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างเครื่องมือ

3) จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (Test Blueprint) ดังนี้

ตารางที่ 8 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอน

ที่	เนื้อหา	จำนวน (ข้อ)	รวม (ข้อ)
1	ความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	1	1
2	ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	1	1
รวม			2

4) สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ

5) นำแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและภาษา

6) นำแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ นำผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และหาค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ และมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547 : 176 - 177)

7) นำแบบทดสอบวัดความรู้ผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เป็นทั้งข้อสอบก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน รวม 2 ข้อ 10 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อที่ 1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ (5 คะแนน)

5 คะแนน หมายถึง สามารถอธิบายความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ครบ ถูกต้อง และครอบคลุมทุกเนื้อหา

4 คะแนน หมายถึง สามารถอธิบายความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ครบ ค่อนข้างครอบคลุมเนื้อหา

3 คะแนน หมายถึง สามารถอธิบายความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ครบ แต่อธิบายเพียงเล็กน้อย ไม่สมบูรณ์

2 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถอธิบายครบขาดไป 1 ประเด็น โดยขาดประเด็นความหมาย หรือความสำคัญ หรือองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและอธิบายไม่ครอบคลุม

1 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถอธิบายครบขาดไป 2 ประเด็น โดยขาดประเด็นความหมาย หรือความสำคัญ หรือองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและอธิบายไม่ครอบคลุม

0 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถอธิบายความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้

ข้อที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (5 คะแนน)

5 คะแนน หมายถึง สามารถอธิบายขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้ครบทุกขั้นตอน

4 คะแนน หมายถึง สามารถอธิบายขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้แต่ขาด 1 ขั้นตอน

3 คะแนน หมายถึง สามารถอธิบายขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้แต่ขาด 2 ขั้นตอน

2 คะแนน หมายถึง สามารถอธิบายขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้แต่ขาด 3 ขั้นตอน

1 คะแนน หมายถึง สามารถอธิบายขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้แต่ขาด 4 ขั้นตอน

0 คะแนน หมายถึง สามารถอธิบายขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้น้อยกว่า 3 ขั้นตอน

2. แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

1) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างแบบประเมิน จากหนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างขอบเขตของการประเมินและระบุแนวทางการประเมินให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3) สร้างแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งเป็นแบบสังเกตการสอนของครู

4) นำแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา และภาษา

5) นำแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

6) นำแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- 2) ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ
- 3) ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้
โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
- 4) ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้าง
แผนการจัดการเรียนรู้
- 5) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยเลือกบทอ่านสื่อออนไลน์
ประเภทโฆษณา ข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง ซึ่งเป็นบทอ่านที่ได้รับความนิยมในสังคม
ออนไลน์ที่นักเรียนสนใจ ตั้งแต่เดือนมกราคม - ธันวาคม 2564
- 6) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เวลาสอน 10 คาบเรียน ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน
แผนละ 2 คาบเรียน ดังนี้

ตารางที่ 9 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวน คาบเรียน
-	ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้	1
1	การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ	2
2	การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	2
3	การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	2
4	การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ	2
5	การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ	2
-	ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้	1
รวม		12

- 7) นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเสนอต่อ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและภาษา

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน รวม 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล (IOC : Index of Item Objective Congruence) นำผลการวิเคราะห์ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

9) ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบแล้วจากผู้เชี่ยวชาญ นำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยาที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้อง

4. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

3) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีสาระเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยเลือกบทอ่านสื่อออนไลน์ ประเภท โฆษณา ข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง ซึ่งเป็นบทอ่านที่ได้รับความนิยมในสังคมออนไลน์ที่นักเรียนให้ความสนใจ ตั้งแต่เดือนมกราคม – ธันวาคม 2564

4) สร้างตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณ ดังนี้

ตารางที่ 10 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เนื้อหา	ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	รวม
1. การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ	-	-	1	2	1	2	6
2. การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	-	-	1	2	1	2	6
3. การอ่านบทความอย่างมี วิจารณญาณ	-	-	1	2	1	2	6
4. การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ	-	1	1	2	-	2	6
5. การอ่านบทร้อยกรองอย่างมี วิจารณญาณ	-	1	1	2	-	2	6
รวม	-	2	5	10	3	10	30

5) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

6) เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม การใช้ถ้อยคำภาษาและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

7) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางการวัดและประเมินผลการศึกษา 1 ท่าน ประเมินแบบทดสอบ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

8) นำผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป

9) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่ปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแล้ว

10) ตรวจสอบแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยให้คะแนนข้อที่ถูก 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ตอบ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-1.00 และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร

KR20 ของคูเดอร์ และริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 182) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพจำนวน 30 ข้อ

11) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์แล้วไปใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ถูก 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ตอบ 0 คะแนน กำหนดเวลาในการทำข้อสอบ 50 นาที

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น จากเอกสารและตารางที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต โดยมีลักษณะดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

4) นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ในการถาม แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

5) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการวิจัย

การดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแบบแผน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง

1) ครูผู้สอนทำแบบทดสอบก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแบบทดสอบ อัตนัย 2 ข้อ

2) ครูผู้สอนและผู้วิจัยจัดตั้งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเวลา 6 ชั่วโมง เพื่อให้ความรู้ 2 หัวข้อ ได้แก่ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 3 ชั่วโมง และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 3 ชั่วโมง

2. ขั้นทดลอง

1) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 30 ข้อ

2) จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนได้เข้าร่วมสังเกตการสอน ทั้งหมด 3 ระยะเวลา ได้แก่ คาบที่ 2 คาบที่ 3 และคาบที่ 5

3) หลังจากสังเกตการสอนทุกครั้งครูผู้สอนและผู้วิจัยได้ถ่ายทอดประสบการณ์และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในคาบต่อไป

3. ขั้นหลังการทดลอง

1) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 30 ข้อ

2) ครูผู้สอนทำแบบทดสอบหลังสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแบบทดสอบ อัตนัย 2 ข้อ

3) ครูผู้สอนทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอน ได้แก่

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

1.2 การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอน ได้แก่

- IOC)
- 2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)
- 2.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$)
- 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

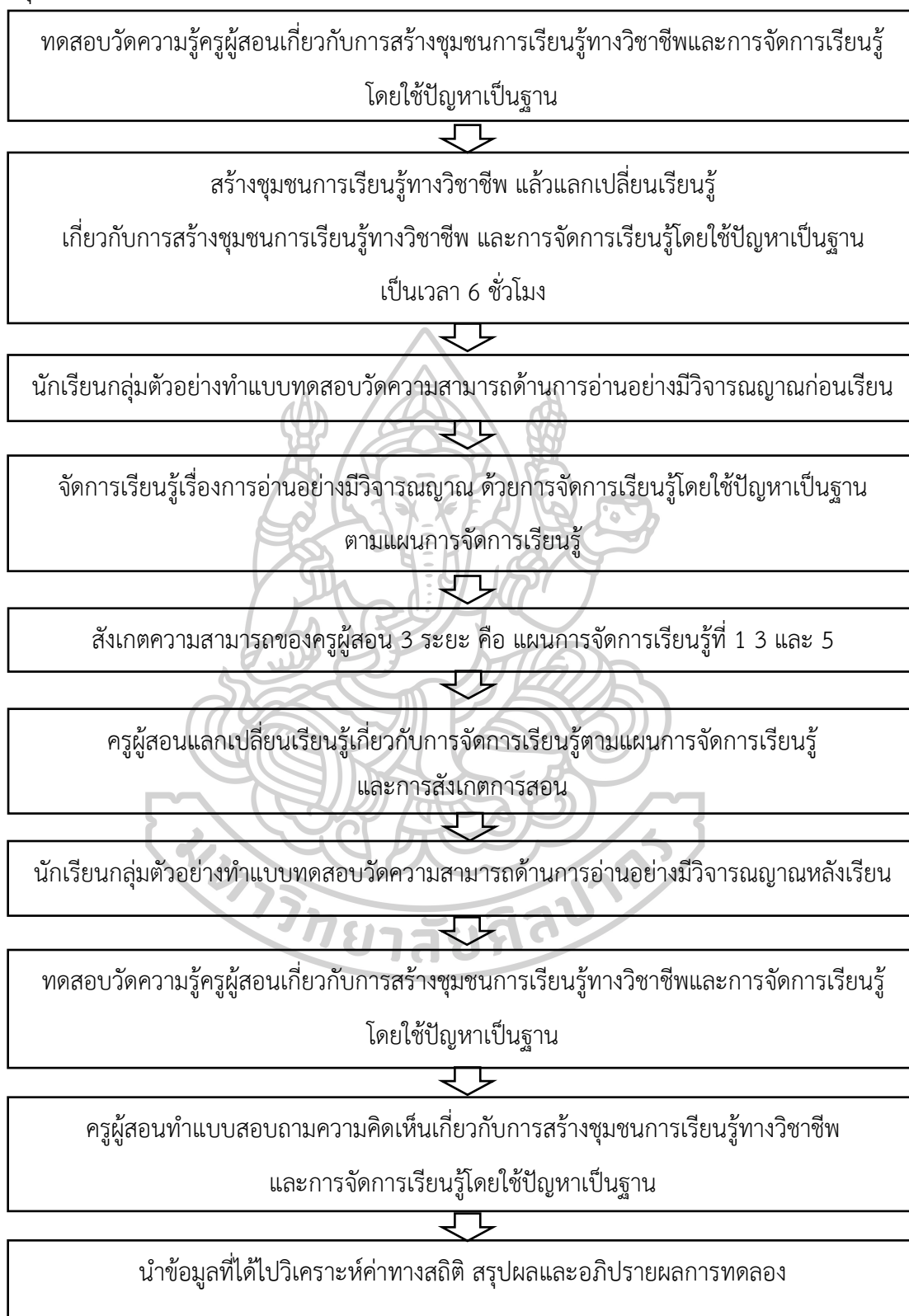
3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณของนักเรียน ได้แก่

- IOC)
- 3.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)
- 3.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$)
- 3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 3.4 การหาความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถ
- 3.5 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถ
- 3.6 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
 โดยใช้สูตร KR20ของ คูเดอร์ และริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)
- 3.7 สถิติ t – test แบบ dependent
- 3.8 สถิติ t – test แบบ one sample

4. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอน ได้แก่

- IOC)
- 4.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)
- 4.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$)
- 4.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปแนวทางการดำเนินการวิจัยได้ ดังนี้

รูปภาพที่ 2 สรุปแนวทางการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ครูผู้สอนก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อศึกษาความสามารถครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอน 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด 5) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ครูผู้สอนได้ทำแบบทดสอบวัดความรู้ก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้ผลการทดสอบ ดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ประเมินผล	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ
ก่อนเรียน	2	10	2.50	0.71	25
หลังเรียน	2	10	9.50	0.79	95

จากตารางที่ 11 ครูผู้สอนมีผลการทดสอบก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนี้ ผลการทดสอบก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 2.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.71 ร้อยละ 25 ผลการทดสอบหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 9.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.79 ร้อยละ 95

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอน ในการสังเกตการสอนครูสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้ง 3 คน คนละ 3 ครั้ง ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 12 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ครูคนที่	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		รวม	
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ร้อยละ
1	51	68.00	69	92.00	70	93.33	63.33	84.44
2	50	67.00	62	82.67	73	97.66	61.71	82.44
3	45	60.00	68	90.67	72	96.00	61.67	82.23

จากตารางที่ 12 เมื่อวิเคราะห์ความสามารถของครูผู้สอน 3 คน คนละ 3 ครั้ง ได้ผล ดังนี้ คนที่ 1 ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 51 ร้อยละ 68.00 ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 69 ร้อยละ 92.00 ครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 70 ร้อยละ 93.33 รวมทั้ง 3 ครั้ง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 63.33 ร้อยละ 84.44 คนที่ 2 ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 50 ร้อยละ 67.00 ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 62 ร้อยละ 82.67 ครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 73 ร้อยละ 97.66 รวมทั้ง 3 ครั้ง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 61.71 ร้อยละ 82.44 คนที่ 3 ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 45 ร้อยละ 60.00 ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 68 ร้อยละ 90.67 ครั้งที่ 3 เฉลี่ย ($\bar{x}$) 72 ร้อยละ 96.00 รวมทั้ง 3 ครั้ง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 61.67 ร้อยละ 82.23

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เมื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยการทดสอบค่าที่ แบบกลุ่มไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ประเมิณผล	จำนวน	คะแนน เต็ม	$(\bar{X})$	(S.D.)	ร้อยละ	t	p
ก่อนเรียน	106	30	6.28	2.38	20.93	79.814	.000
หลังเรียน	106	30	24.53	2.76	81.76		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 ผลการทดสอบก่อนเรียนได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 6.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.38 คิดเป็นร้อยละ 20.93 ผลการทดสอบหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 24.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.76 คิดเป็นร้อยละ 81.76 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่า (t-test) ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เมื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ one sample t – test ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด

ประเมินผล	จำนวน	คะแนน เต็ม	คะแนน เกณฑ์ ผ่าน ร้อยละ 80	S.D.	($\bar{X}$)	ร้อยละที่ นักเรียน ทำได้	ร้อยละ เกณฑ์ที่ กำหนด	t	p
หลังเรียน	106	30	24	2.76	24.53	81.76	80	2.302	.011

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 14 พบว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 24.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.76 และมีร้อยละ เท่ากับ 81.76 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่กำหนดโดยใช้สถิติทดสอบค่า (t-test) แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 3 คน ได้ทำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ทั้งหมด 20 ข้อ ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 15 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

รายการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ				
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1. ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาเทคนิควิธีการการจัดการเรียนรู้	5.00	0	มากที่สุด	1
2. ส่งเสริมให้ครูได้ปฏิบัติกระบวนการกลุ่ม	4.67	0.58	มากที่สุด	2
3. ครูได้รู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหลากหลาย	4.67	0.58	มากที่สุด	2
4. ส่งเสริมให้ครูตั้งคำถามและค้นหาคำตอบเพื่อพัฒนาวิชาชีพ	4.67	0.58	มากที่สุด	2
ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรม				
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม	5.00	0	มากที่สุด	1
6. ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนครูคอยแนะนำและช่วยเหลือกัน	5.00	0	มากที่สุด	1
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
7. ครูได้นำความรู้ไปใช้พัฒนาศักยภาพของนักเรียน	5.00	0	มากที่สุด	1
8. ครูได้ฝึกกระบวนการคิด การแก้ปัญหา	5.00	0	มากที่สุด	1
9. ครูได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	5.00	0	มากที่สุด	1
10. ครูนำความรู้จากชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้พัฒนาองค์กรได้	4.67	0.58	มากที่สุด	2
รวมการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.87	0.17	มากที่สุด	1

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน				
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
11. ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดทุกขั้นตอนของการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด	2
12. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติกระบวนการกลุ่ม	4.67	0.58	มากที่สุด	2
13. นักเรียนได้รู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหลากหลาย	4.67	0.58	มากที่สุด	2
14. ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้	5.00	0	มากที่สุด	1
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
15. การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม	4.67	0.58	มากที่สุด	2
16. ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน คอยแนะนำและช่วยเหลือ	5.00	0	มากที่สุด	1
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
17. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	5.00	0	มากที่สุด	1
18. นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิด การแก้ปัญหา	5.00	0	มากที่สุด	1
19. นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน	4.67	0.58	มากที่สุด	2
20. นักเรียนนำความรู้จากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.67	0.58	มากที่สุด	2
รวมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	4.80	0.17	มากที่สุด	2
รวมทุกด้าน	4.84	0.17	มากที่สุด	

จากตารางที่ 15 ความคิดเห็นของครูผู้สอนเมื่อเรียงลำดับแล้วได้ผล ดังนี้ ลำดับที่ 1 ความคิดเห็นด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.17) ลำดับที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.17) ในภาพรวมความคิดเห็นครูผู้สอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด $\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.17)

จากการวิเคราะห์ผลการทดลองแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้ ด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีรายการที่ได้ความคิดเห็นเป็นอันดับ 1 ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5$, S.D. = 0) มีดังนี้ การพัฒนาวิธีการสอน, ความสัมพันธ์ของสมาชิก, ความช่วยเหลือเกื้อกูล, การนำไปใช้สอนนักเรียน, การแก้ปัญหา รายการที่ได้ความคิดเห็นเป็นอันดับที่ 2 ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) มีดังนี้ การทำกิจกรรมกลุ่ม, การค้นคว้าข้อมูล, การค้นหาคำตอบจากคำถามที่สนใจ, การรับฟังความคิดเห็น, นำไปใช้ในชีวิตจริง

ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีรายการที่ได้ความคิดเห็นเป็นอันดับ 1 ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5$, S.D. = 0) มีดังนี้ นักเรียนได้ตั้งคำถามและค้นหาคำตอบด้วยตนเอง, ครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน, การเรียนการสอนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, การคิดแก้ปัญหา รายการที่ได้ความคิดเห็นเป็นอันดับที่ 2 ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) มีดังนี้ การจัดการเรียนรู้มุ่งให้นักเรียนได้คิด, การจัดการเรียนรู้โดยเน้นกิจกรรมกลุ่ม, การใช้แหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลาย, การมีปฏิสัมพันธ์ต่อสมาชิกในกลุ่ม, องค์กรความรู้ที่ได้รับ, การนำไปใช้ในชีวิตจริง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ครูผู้สอนก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อศึกษาความสามารถครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอน 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ที่กำหนด 5) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอ สามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้วิจัย 1 คน และครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สมัครใจเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง 2 คน รวมทั้งหมด 3 คน 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามพรานวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จากห้องเรียนของครูที่สมัครใจเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 3 ห้อง รวม 106 คน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Designs) แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The One Group Pretest-Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) แบบสังเกตความสามารถครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 4) แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน 5) แบบสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

- 1) ครูมีความรู้หลังสูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- 2) ครูมีความสามารถในการสอน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 4) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- 5) ความคิดเห็นของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความรู้ หลังสูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เนื่องจากครูมีการประชุมปรึกษาหารือ ทำกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมวิชาชีพ เป็นแรงผลักดันในการพัฒนาร่วมกัน ทำให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ทั้งด้านการพัฒนาตนเอง พัฒนานักเรียน และพัฒนาองค์กร โดยเป็นกิจกรรมกลุ่มที่ฝึกให้สมาชิกได้มีโอกาสเป็นผู้นำและผู้ตาม คอยแนะนำ ให้กำลังใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2562: 12) ที่กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาองค์ความรู้ของครูให้เพิ่มมากขึ้น ได้รับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แล้วนำมาปรับใช้กับการเรียนการสอนเกิดประโยชน์กับนักเรียนที่ได้พัฒนาความรู้ความสามารถตามไปด้วย เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ ชีระชัย รัตนรังษี (2560 : 162) เรื่อง การส่งเสริมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลปรากฏว่า ครูมีความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนหลังสูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากครูได้ช่วยกันศึกษาหาความรู้ พัฒนาการตนเองและสมาชิกในกลุ่ม เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ สุภาวดี ปกครอง

และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2561 : 62 - 64) เรื่อง การส่งเสริมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการจัดการเรียนการสอนนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีความเข้าใจเรื่องการพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษาหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสูงกว่าก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะครูได้ถ่ายทอดประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ของแต่ละคนให้กับสมาชิกในกลุ่ม เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ นำไปสู่การพัฒนาให้นักเรียนให้มีความสามารถอ่านออกเขียนได้เพิ่มมากขึ้น

จากผลการอภิปรายข้างต้น สรุปได้ว่า ครูมีความรู้ ความเข้าใจ เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพราะครูได้พูดคุย ปรีกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ประสบการณ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เป็นแรงผลักดันให้เกิดแรงบันดาลใจในการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น นำไปสู่การพัฒนาตนเอง พัฒนาเพื่อนร่วมวิชาชีพ และพัฒนา นักเรียนต่อไป

2. ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 เพราะครูได้พัฒนาตนเองและพัฒนาเพื่อนร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพผ่านกระบวนการวิจัย ได้พูดคุยสอบถามความคิดเห็น เลา่ประสบการณ์ของตนเองและรับฟังประสบการณ์ของสมาชิก ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้งหมด 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 หลังการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ระยะที่ 2 หลังการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และ ระยะที่ 3 หลังการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หาแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกันและให้ข้อเสนอแนะในการสอนครั้งต่อไป ครูผู้สอนจึงมีความรู้และประสบการณ์นำมาประยุกต์ใช้ปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดของบุตรี ถิ่นกาญจน์ (2552 : 43) ที่กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นกลุ่มคนที่รวมกันอย่างไม่เป็นทางการ มีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้เกิดกระบวนการที่มีประสิทธิผลที่ดีขึ้นในการทำงาน มักเป็นการรวมตัวกันในลักษณะมาจากคนในกลุ่มงานเดียวกันหรือมีความสนใจเรื่องเดียวกัน ซึ่งมีความไว้วางใจ และความเชื่อมั่นในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารย์ พานิช (2555 : 134 - 135) ได้กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือการที่ครูและบุคลากรทางการศึกษามารวมกลุ่มกันเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางของพัฒนา มีนักเรียนเป็นจุดประสงค์ของการดำเนินงาน ทั้งหมดทำเพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน ผ่านกระบวนการระดมความคิดระบุปัญหาที่ครูสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพพบเจอในการจัดการ

เรียนรู้ แล้วนำมาเข้าสู่การปรึกษาหารือคิดหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนา ในรูปแบบการทดลอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระชัย รัตนรังษี (2560 : 162) การส่งเสริมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลปรากฏว่า การจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีมาก เพราะชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง นักเรียน และองค์กร เช่นเดียวกับงานวิจัยของสุภาวดี ปกครอง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2561 : 62 - 64) ได้ทำวิจัยเรื่อง การส่งเสริมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาครูด้านการสอนนักเรียนประถมศึกษา ผลปรากฏว่า ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีมากที่สุด สาเหตุเป็นเพราะครูได้รับการอบรม ฝึกฝนทักษะ พัฒนาตนเอง และพัฒนาเพื่อนร่วมวิชาชีพไปพร้อมๆกัน ทำให้เกิดแรงขับเคลื่อนภายในองค์กร เมื่อนำมาขยายผลพัฒนาในระดับโรงเรียน พบว่า 1) ครูได้ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 2) ครูสามารถออกแบบการเรียนการสอนให้มีกิจกรรมที่น่าสนใจและเกิดประโยชน์กับนักเรียน 3) ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น 4) ครูสามารถใช้สื่อประกอบการสอนและแหล่งเรียนรู้ได้หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนมากขึ้น 5) ครูสามารถวัดผลและประเมินผลได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้มากขึ้น ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

จากผลการอภิปรายข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้ครูได้พัฒนาองค์ความรู้ ทักษะการจัดการเรียนรู้ และเกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง พัฒนา นักเรียน พัฒนาศึกษาเพิ่มมากขึ้น โดยครูสามารถนำความรู้และทักษะที่พัฒนาขึ้นนี้ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นด้วย การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จึงส่งผลให้การปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของครูผู้สอน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

3. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ฝึกฝนกระบวนการคิด การแสวงหาความรู้ และการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหา เหมาะสำหรับการพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ต้องใช้ทักษะการคิด วิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าบทอ่าน ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

2) ชั้นสอน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 2.1 ชั้นเสนอสถานการณ์ คือ ครูเสนอสถานการณ์หรือตัวอย่างข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะงานเขียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและมองเห็นปัญหาสามารถกำหนดปัญหาที่นักเรียนอยากรู้และเกิดความสนใจที่จะหาคำตอบ 2.2 ชั้นวิเคราะห์ปัญหา คือแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย เพื่อระบุปัญหาและทำความเข้าใจปัญหาที่ต้องการเรียนรู้ที่สังเกตได้จากสถานการณ์หรือข้อมูลที่ครูเสนอร่วมกัน วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหา 2.3 ชั้นศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ คือ นักเรียนดำเนินการศึกษาหาความรู้ที่จำเป็นในการใช้แก้ปัญหา โดยสืบค้นจากเอกสารตำราเรียน และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ 2.4 ชั้นอภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้ คือ นักเรียนร่วมกันอภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสรุปเป็นคำตอบของปัญหา 2.5 ชั้นนำเสนอ คือ นักเรียนนำความรู้ที่ได้มานำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย 2.6 ชั้นประเมินผล คือ นักเรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้โดยประเมินจากการลงมือปฏิบัติกิจกรรม การทำงานกลุ่ม และชิ้นงาน

3) ชั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้

ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ วิภาภรณ์ บุญทา (2541: 33-34) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนพยายามแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ปัญหาหรือสถานการณ์มาเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดอยากเรียนรู้ นำไปสู่การค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนในกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งทำให้นักเรียนได้เรียนรู้กระบวนการคิดและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิก สอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2547: 72)

ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนาการคิดของนักเรียน โดยฝึกให้คิดอย่างเป็นระบบ มีแรงจูงใจในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ตั้งต้นจากประเด็นปัญหาที่สงสัยและเร้าความสนใจของนักเรียน ทำให้เกิดกระบวนการค้นคว้าหาข้อมูลอย่างตั้ง รู้จักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม ทำให้ได้เกิดองค์ความรู้ในเรื่องที่ค้นคว้า เกิดทักษะกระบวนการในการแก้ปัญหา และเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องที่เรียน เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ อุษณีย์ เชนยทิพย์ (2554: 52) เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา ด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลปรากฏว่า ทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ ณิชพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์ (2557: 66 - 81) เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษา ด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลปรากฏว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน คือการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิด อย่างเป็นระบบตามลำดับขั้นตอน โดยมีประเด็นปัญหาเป็นสิ่งกระตุ้นให้

เกิดความสนใจ ได้นักเรียนต้องการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน เกิดความรู้ความเข้าใจ ผ่านการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าบทอ่านอย่างถูกต้องเหมาะสม จึงทำให้ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

4. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากนักเรียนได้รับการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าบทอ่าน อีกทั้งยังพัฒนาทักษะการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองผ่านช่องทางแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับ วัลลี สัตยาศัย (2547: 16) อธิบายการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานว่า เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกฝนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมีปัญหาเป็นสิ่งที่เร้ากระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต้องการหาคำตอบ แล้วแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับ มัณฑรา ธรรมบุศย์ (2549: 42-43) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการลงมือปฏิบัติจริง เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ ขวัญตา บัวแดง (2553: 75) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ สุวิมล สพฤกษ์ศรี (2554: 177-323) เรื่อง การส่งเสริมวุฒิภาวะทางอารมณ์และพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา ด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลปรากฏว่า ความสามารถของนักเรียนด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากผลการอภิปรายข้างต้น จึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาปัญหาด้วยตนเอง ทำความเข้าใจปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบโดยร่วมมือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าบทอ่าน จึงทำให้ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

5. ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.17 นำผลการวิจัยมาวิเคราะห์แต่ละด้าน ปรากฏว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในอันดับที่ 1 คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.17 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน อยู่ในอันดับที่ 2 คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.17

ครูผู้สอนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ระดับมากที่สุด ในอันดับ 1 เพราะครูมีความคิดเห็นว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เป็นประโยชน์ เพราะเป็นการรวมกลุ่มครูผู้สอนที่มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกัน เป็นกระบวนการที่ช่วยแก้ปัญหาในด้านการเรียนการสอนได้ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นอกจากมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีประโยชน์ต่อนักเรียน และทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้นได้ ดังที่แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ว่าต้องการส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูในสถานศึกษาด้วยการส่งเสริมให้มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพหรือ Professional Learning Community (PLC) เนื่องจากเห็นประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีจุดประสงค์เพื่อให้ครูเกิดสังคมนการเรียนรู้ในการพัฒนา และช่วยเหลือผู้เรียนใน สถานศึกษาและระหว่างสถานศึกษา รวมทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสร้างสังคมครูที่เข้มแข็งในการพัฒนาตนเองและนักเรียนให้เต็มศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : 116 - 117) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557: 93 - 102) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้ครูผู้สอนได้รวมกลุ่มกันเพื่อปรึกษาหารือ สร้างองค์ความรู้ พัฒนาการตนเอง และเพื่อนสมาชิกในกลุ่มไปโดยพร้อมเพรียงกัน ซึ่งทำให้ครูมีแรงกระตุ้นผลักดันให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการแสวงหาความรู้ เพื่อคิดค้นวิธีการหรือนวัตกรรมใหม่มาจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน การแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดนี้จึงเป็นจุดกำเนิดวิทยาการความรู้ใหม่ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่พบในชั้นเรียน แล้วนำมาหาทางออกร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เกิดผลที่ดีกับครูและนักเรียน คือครูได้พัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับนักเรียน จนเกิดประโยชน์กับนักเรียน คือ ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและแก้ไขปัญหาทั้งด้านองค์ความรู้ พฤติกรรม และทัศนคติที่ดีขึ้นในการเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นไปในทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ ชีระชัย รัตนรังษี (2560 : 163) ได้ศึกษา เรื่อง การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอนและการส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลปรากฏว่านักเรียนและครูมีความพึงพอใจระดับมาก

ครูผู้สอนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับมาก ในอันดับ 2 เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานช่วยฝึกนักเรียนด้านการพิจารณาสถานการณ์หรือปัญหาที่กำหนดให้เป็นสิ่งกระตุ้นความสนใจให้เกิดความสนใจใคร่รู้ ทำความเข้าใจและวิเคราะห์ปัญหา จากนั้นนักเรียนแต่ละคนมีอิสระในการเรียนรู้คือการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้นที่ตัวเอง เมื่อได้ข้อมูลของตนเองแล้วจึงมารวมกลุ่มกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ได้เพิ่มพูนความรู้ที่กว้างขวางขึ้นจากการฟังเพื่อนในกลุ่มนำเสนอข้อมูล จากนั้นสรุปเป็นแนวทางแก้ปัญหา เพื่อทำชิ้นงานสรุปความรู้ จากนั้นได้มีโอกาสประเมินผลตัดสิน

ผลงานของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2543: 6-417) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ทำให้นักเรียนได้สัมผัสกับความรูสึกที่ตื่นเต้นทำทหายจากสถานการณ์หรือประเด็นปัญหาที่ตั้งไว้ เกิดแรงบันดาลใจกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ จากตนเอง ครู และเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ทำให้มีแรงผลักดันในการเรียนรู้ ตั้งใจค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่ม ทำให้ทุกขั้นตอนนักเรียนได้ฝึกฝนพัฒนาจากการลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน กล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานคือ เทคนิคการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้าน เป็นไปในทางเดียวกับการศึกษาของ เบญจวรรณ อ่วมมณี (2549: 114) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการแก้ไขปัญหา ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลปรากฏว่า ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล สพฤกษ์ศรี (2554: 152) ได้ศึกษาเรื่องการส่งเสริมวุฒิภาวะทางอารมณ์และพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลปรากฏว่า ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

จากการวิจัยในครั้งนี้ สรุปได้ว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) คือ กระบวนการที่ช่วยให้ครูได้ร่วมกันแก้ปัญหา ร่วมกันคิดหาทางออกเพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู และองค์ความรู้ให้กว้างขวางขึ้น พร้อมทั้งช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นด้วย และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน เป็นการเรียนรู้ที่เร้าความสนใจ และท้าทายความสามารถโดยใช้สถานการณ์เป็น ตัวกระตุ้นให้นักเรียนวิเคราะห์และค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหาค้นคว้าหาความรู้ และระดมวิธี แก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ได้ใช้ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วิจัยและประเมินค่าได้ จึงทำให้ ความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของ ครูผู้สอน อยู่ในระดับที่ครูพึงพอใจมากที่สุดและเกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนเป็น อย่างมาก จึงกล่าวได้ว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็น ฐานเป็นกระบวนการที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้จัดการเรียนการสอนพัฒนาความสามารถในการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียน เนื่องจากสื่อออนไลน์เป็นช่องทางในการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว นักเรียนจึงควรใช้วิจารณญาณในการไตร่ตรอง ข้อมูลก่อนตัดสินใจเชื่อถือข้อมูลนั้น เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนิน ชีวิตประจำได้

ข้อเสนอแนะ

การทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. นักเรียนบางส่วนขาดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นขณะกิจกรรมกลุ่ม และการนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูควรให้กำลังใจ และเสริมแรงนักเรียนให้มีความมั่นใจ การฝึกฝนให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ชั้นนักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น
2. การจัดการเรียนรู้ในขั้นตอนการอ่านบทอ่าน และการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เป็นช่วงที่ใช้เวลาค่อนข้างมาก ครูผู้สอนควรวางแผนให้รัดกุมในการกำหนดระยะเวลาให้ทันจัดกิจกรรมได้ทันภายในระยะเวลาของคาบเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในการพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆของนักเรียนเพิ่มเติม
2. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเปรียบเทียบการใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กับวิธีสอนรูปแบบอื่น

รายการอ้างอิง

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
- แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอน

เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
คำชี้แจง

แบบทดสอบฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้าง
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน รวม 10 คะแนน
ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที

ให้ผู้ทำแบบทดสอบเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. อธิบายความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในประเด็นต่อไปนี้ (5 คะแนน)

- ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. อธิบายความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ในประเด็นต่อไปนี้ (5 คะแนน)

- ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
- ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทำแบบทดสอบ

เกณฑ์การประเมินผลแบบทดสอบวัดความรู้ผู้สอน
เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน ตามรายการประเมินพร้อมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่ตรงตามความเป็นจริง

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	3 คะแนน (ดีมาก)	2 คะแนน (ดี)	1 คะแนน (พอใช้)	0 คะแนน (ปรับปรุง)
ข้อ 1. ความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ				
1.ความถูกต้องครบถ้วนของการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น	ตอบคำถามถูกต้องครบถ้วนทั้งหมด	การตอบคำถามผิดหรือไม่ครบถ้วน 1 ประเด็น	การตอบคำถามผิดหรือไม่ครบถ้วน 2 ประเด็น	การตอบคำถามผิดหรือไม่ครบถ้วน 3 ประเด็น
2.ความสอดคล้องกันของเนื้อหา	-	คำตอบในแต่ละประเด็นสอดคล้องกันทั้งหมด	คำตอบในแต่ละประเด็นสอดคล้องกันบางส่วน	คำตอบในแต่ละประเด็นไม่สอดคล้องกัน
ข้อ 2. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน				
1.ความถูกต้องครบถ้วนของการตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็น	ตอบคำถามถูกต้องครบถ้วนทั้งหมด	ตอบคำถามถูกต้องทั้ง 2 ประเด็น แต่อธิบายรายละเอียดไม่ครบถ้วน	การตอบคำถามผิดหรือไม่ครบถ้วน 1 ประเด็น	การตอบคำถามผิดหรือไม่ครบถ้วน 2 ประเด็น
2.ความสอดคล้องกันของเนื้อหา	-	คำตอบในแต่ละประเด็นสอดคล้องกันทั้งหมด	คำตอบในแต่ละประเด็นสอดคล้องกันบางส่วน	คำตอบในแต่ละประเด็นไม่สอดคล้องกัน

ระดับคุณภาพ/การวัดประเมินผล

คะแนนรวม 8 - 10	หมายถึง	นักเรียนมีผลงานอยู่ในระดับ ดี
คะแนนรวม 5 - 7	หมายถึง	นักเรียนมีผลงานอยู่ในระดับ พอใช้
คะแนนรวม 0 - 4	หมายถึง	นักเรียนมีผลงานอยู่ในระดับ ปรับปรุง

แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ

ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ชื่อครูผู้สอน.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .... เวลา..... ประจำภาคเรียนที่..... ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกตการจัดการจัดการเรียนรู้ประเมินตามสภาพจริง โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง

รายการ	ระดับคุณภาพ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การเตรียมความพร้อมก่อนการจัดการเรียนรู้					
1.1 จัดทำแผนการเรียนรู้มีองค์ประกอบถูกต้องครบถ้วน					
1.2 จัดสื่ออุปกรณ์การสอนครบถ้วน สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
2.1 มีการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนกับความรู้ใหม่					
2.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมสอดคล้องกับตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					
2.3 จัดกิจกรรมตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน					
2.4 จัดกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้					
2.5 จัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะต่าง ๆ และมีส่วนร่วม ในกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
2.6 ใช้การเสริมแรงตลอดการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					

รายการ	ระดับคุณภาพ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3. การใช้สื่อเทคโนโลยี					
3.1 สื่อเทคโนโลยีสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
3.2 สื่อเข้าใจและกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้					
3.3 ใช้สื่อการสอนเหมาะสมถูกต้อง คุ่มค่า					
4. การจัดบรรยากาศและบริหารชั้นเรียน					
4.1 จัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้					
4.2 ให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาแก่ผู้เรียน					
4.3 ใช้เทคนิคหลากหลายควบคุมชั้นเรียน					
5. การประเมินผล					
5.1 ใช้เทคนิคการประเมินผลตามสภาพจริง					
ระดับคุณภาพ X ความถี่					
คะแนนรวม					
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ					

ผลการประเมินระดับคุณภาพของการจัดการเรียนรู้.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของการสังเกตฯ	
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ น้อยกว่า 50	ปรับปรุง
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50.00 – 59.00	พอใช้
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60.00 – 69.00	ดี
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70.00 – 79.00	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.00 – 100	ดีเยี่ยม

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้สังเกตการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชา ท31101 ภาษาไทย
ผู้สอน นางสาวติมา พ่วงพี

เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ
โรงเรียนสามพรานวิทยา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
เวลา 2 คาบ คาบละ 55 นาที

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.4-6/3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ท 1.1 ม.4-6/4 คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนสามารถบอกใจความสำคัญของโฆษณาที่อ่านได้ถูกต้อง

2.2 นักเรียนสามารถบอกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นในโฆษณาที่อ่านได้ถูกต้อง

2.3 นักเรียนสามารถประเมินค่าโฆษณาที่อ่านได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ คือการอ่านที่ต้องใช้ทักษะการจับใจความจากเรื่องที่อ่าน สามารถบอกวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ดีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ เปรียบเทียบ แยกแยะ ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นรวมทั้งประเมินคุณค่าจากเรื่องที่อ่านได้ การศึกษาเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะทำให้ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและการคิด เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

4. สาระการเรียนรู้

4.1. ความรู้

4.1.1 การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

4.2 ทักษะ/กระบวนการ

4.2.1 ทักษะการอ่าน

4.2.2 ทักษะการคิดวิเคราะห์

4.2.3 ทักษะการสื่อสาร

4.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- 4.3.1 มีวินัย
- 4.3.2 ใฝ่เรียนรู้
- 4.3.3 มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สมรรถนะสำคัญ

- 5.1 ความสามารถในการคิด
- 5.2 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. ชิ้นงาน/ภาระงาน (หลักฐาน/ร่องรอยแสดงความรู้)

ชิ้นงาน

แบบฝึกหัด เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

7. การประเมินผล

7.1 วิธีการประเมินผล

- 7.1.1 การทำแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

7.2 เครื่องมือประเมิน

- 7.2.1 เกณฑ์การประเมินผลแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

เกณฑ์การประเมินผลแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนโดยครู ตามรายการประเมินพร้อมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่ตรงกับผลงานของนักเรียนตามความเป็นจริง ตอนที่ 1 แบบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน					
	5 คะแนน (ดีเยี่ยม)	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (ปานกลาง)	1 คะแนน (พอใช้)	0 คะแนน (ปรับปรุง)
ความถูกต้อง	ตอบ	ตอบคำถาม	ตอบคำถาม	ตอบคำถาม	ตอบคำถาม	ตอบคำถาม
ครบถ้วนของการ	คำถาม	ผิด หรือ	ผิด หรือ	ผิด หรือ	ผิด หรือ	ผิด หรือ
ตอบคำถาม	ถูกต้อง	ไม่ครบถ้วน	ไม่ครบถ้วน	ไม่ครบถ้วน	ไม่ครบถ้วน	ไม่ครบถ้วน
	ครบถ้วน	1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ
	ทั้งหมด					

ตอนที่ 2 แบบปรนัย จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน					
	5 คะแนน (ดีเยี่ยม)	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (ปานกลาง)	1 คะแนน (พอใช้)	0 คะแนน (ปรับปรุง)
ความถูกต้อง ของคำตอบ	เลือก คำตอบ ถูกต้อง ทุกข้อ	เลือกคำตอบ ผิด หรือ ไม่ตอบ 1 ข้อ	เลือกคำตอบ ผิด หรือ ไม่ตอบ 2 ข้อ	เลือกคำตอบ ผิด หรือ ไม่ตอบ 3 ข้อ	เลือกคำตอบ ผิด หรือ ไม่ตอบ 4 ข้อ	เลือกคำตอบ ผิด หรือ ไม่ตอบ 5 ข้อ

ระดับคุณภาพ/การวัดประเมินผล

คะแนนรวม 8 - 10	หมายถึง	นักเรียนมีผลงานอยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนนรวม 5 - 7	หมายถึง	นักเรียนมีผลงานอยู่ในระดับ ดี
คะแนนรวม 2 - 4	หมายถึง	นักเรียนมีผลงานอยู่ในระดับ พอใช้
คะแนนรวม 0 - 1	หมายถึง	นักเรียนมีผลงานอยู่ในระดับ ปรับปรุง

8.กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับสถานการณ์โรค COVID-19 ในปัจจุบัน แล้วตั้งคำถามว่า
  - ปัญหาสถานการณ์โรค COVID-19 ส่งผลกระทบต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง

ขั้นสอน

- ครูแจกใบความรู้ เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาในใบความรู้ จากนั้นครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับความหมาย หลักการ และประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 คน คละความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน จากนั้นครูแจกบทอ่าน เรื่อง โฆษณากระชายขาวแคปซูล ให้นักเรียน
- นักเรียนพิจารณาบทอ่าน เรื่อง โฆษณากระชายขาวแคปซูล (ขั้นเสนอสถานการณ์)
- นักเรียนวิเคราะห์บทอ่าน แล้วตอบคำถามในแบบฝึกหัด เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ เป็นรายบุคคล (ขั้นวิเคราะห์ปัญหา)
- นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับกระชายขาวแคปซูลและโรค COVID-19 (ขั้นศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้)

7. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับประเด็นคำถามในแบบฝึกหัด เรื่อง การโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ จากนั้นให้สมาชิกในกลุ่มเลือกแนวทางที่ดีที่สุดของกลุ่มตนเอง 1 แนวทาง (**ขั้นอภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้**)

8. นักเรียนนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าของกลุ่มตนเองหน้าชั้นเรียน (**ขั้นนำเสนอ**)

9. เมื่อนำเสนอครบทุกกลุ่มแล้ว นักเรียนทุกคนร่วมกันประเมินผลงานของตนเองและของเพื่อน เพื่อเลือกแนวทางเหมาะสมที่สุด พร้อมบอกเหตุผลประกอบ (**ขั้นประเมินผล**)

10. ครูตั้งคำถาม สรุปความคิดเห็นของนักเรียน ดังนี้

- นักเรียนจะตัดสินใจซื้อกระชายขาวแคปซูลต้าน COVID-19 ในโฆษณาหรือไม่ เพราะอะไร

- หากไม่ซื้อ นักเรียนจะมีแนวทางป้องกันโรค COVID-19 ได้อย่างไรอีกบ้าง

ขั้นสรุป

11. นักเรียนบอกแนวทางการนำความรู้ที่ได้ในกิจกรรมนี้ไปใช้ในชีวิตจริงคนละ 1 ข้อ

9. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. คลิปวิดีโอเกี่ยวกับสถานการณ์โรค COVID-19
2. ใบความรู้ เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ
3. อินเทอร์เน็ต
4. บทอ่าน เรื่อง โฆษณากระชายขาวแคปซูล
5. แบบฝึกหัด เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

10. กิจกรรมเสนอแนะ

11. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้เพิ่มเติม

ใบความรู้ เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

การโฆษณา หมายถึง การให้ข้อมูล ข่าวสาร เป็นการสื่อสารจูงใจผ่านสื่อโฆษณาประเภทต่างๆ เพื่อจูงใจหรือโน้มน้าวใจให้กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย มีพฤติกรรมคล้อยตามเนื้อหาสาระที่โฆษณา อันเอื้ออำนวยให้มีการซื้อหรือใช้สินค้าและบริการ ตลอดจนชักนำไปปฏิบัติตามแนวความคิดต่าง ๆ

การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการพิจารณาบทอ่าน โดยอาศัยการวิเคราะห์ ตีความ เกี่ยวกับถ้อยคำ เนื้อหา น้ำเสียง จุดประสงค์ของผู้เขียน ตลอดจนหลักฐานอ้างอิง เพื่อแยกแยะข้อเท็จจริง

ข้อคิดเห็นที่ผู้เขียนนำเสนอ เพื่อประเมินค่าว่าบทอ่านนั้นมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

หลักการอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณมีหลักการที่นักเรียนควรได้ฝึกฝนพัฒนา แบ่งออกเป็น 6 ขั้น ดังนี้

1. รับรู้ ผู้อ่านสามารถบอกความหมายของคำ หรือประโยคในข้อความนั้นได้
2. เข้าใจ ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องราวที่อ่านตามความเข้าใจของตนเองได้
3. นำไปใช้ ผู้อ่านสามารถบอกแนวทางการนำความรู้จากเรื่องที่อ่านไปใช้ในชีวิตจริงได้
4. วิเคราะห์ ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนประกอบของเรื่องได้ เช่น บอกข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น
5. สังเคราะห์ ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากบทอ่านมาสร้างสรรค์เป็นผลงานชิ้นใหม่ หรือเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น เช่น เปรียบเทียบกับสำนวนสุภาษิตไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน
6. ประเมินค่า ผู้อ่านสามารถตัดสินความน่าเชื่อถือของบทอ่านได้ บอกความประทับใจที่มีต่อเรื่องราว หรือการนำไปเป็นแบบอย่างที่ดีของตนเองได้

ประโยชน์ของการอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการฝึกให้นักเรียนใช้ทักษะการจับใจความจากเรื่องที่อ่าน สามารถบอกวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ตีความ วิเคราะห์ วิจาร์ณ เปรียบเทียบ แยกแยะ ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นรวมทั้งประเมินคุณค่าจากเรื่องที่อ่านได้ ทำให้นักเรียนได้ฝึกการตัดสินใจว่าควรเชื่อถือโฆษณานั้นหรือไม่ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การเลือกซื้อสินค้าและบริการต่างๆ

12. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้

บทอ่าน เรื่อง โฆษณากระชายขาวแคปซูล

ที่มา <https://www.lazada.co.th/products/100-i2697739814.html>

แบบฝึกหัด เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง แบบฝึกหัด เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ มีทั้งหมด 2 ตอน รวมทั้งสิ้น 10

คะแนน

ตอนที่ 1 แบบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

ตอนที่ 2 แบบปรนัย จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนพิจารณาบทอ่าน เรื่อง โฆษณากระชายขาวแคปซูล แล้วเติมคำตอบลงในช่องว่าง

1. ปัญหาสถานการณ์โรค COVID-19 ส่งผลกระทบต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2. ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในบทอ่าน

.....

.....

.....

3. ข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทอ่าน

.....

.....

.....

4. นักเรียนสรุปความรู้จากการศึกษาค้นคว้า เรื่องกระชายขาวแคปซูล พร้อมบอกที่มาของข้อมูล

.....

.....

.....

5. นักเรียนสรุปความรู้จากการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับโรค COVID-19 พร้อมบอกที่มาของข้อมูล

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนพิจารณาบทอ่าน เรื่อง โฆษณากระชายขาวแคปซูล แล้วทำเครื่องหมาย X หน้าตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุด

1. ใจความสำคัญของบทอ่านนี้คืออะไร
  - ก. กระชายขาวแคปซูลใช้รักษา COVID – 19
  - ข. กระชายขาวแคปซูลบำรุงร่างกายให้แข็งแรง
  - ค. กระชายขาวแคปซูลมีฤทธิ์ต้าน COVID – 19
  - ง. กระชายขาวแคปซูลใช้สกัดเป็นยารักษาโรค
2. นักเรียนมีวิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของโฆษณานี้อย่างไร
  - ก. ดูที่มาของข้อมูลและหาความรู้เพิ่มเติม
  - ข. สอบถามผู้ผลิตเกี่ยวกับรายละเอียดสินค้า
  - ค. สืบหาความคิดเห็นจากผู้ที่เคยทดลองใช้แล้ว
  - ง. อ่านฉลากสินค้าพิจารณาส่วนผสมในผลิตภัณฑ์
3. แหล่งข้อมูลใดที่นักเรียนควรเชื่อถือน้อยที่สุด
  - ก. บทความวิชาการ
  - ข. หนังสือสมนไพรไทย
  - ค. สอบถามแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ
  - ง. ความคิดเห็นของผู้ซื้อสินค้า
4. บทอ่านนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
  - ก. แจ้งให้ทราบ
  - ข. โนมน้าวใจ
  - ค. ตักเตือน
  - ง. ให้ข้อคิด
5. นักเรียนจะตัดสินใจซื้อกระชายขาวแคปซูลต้าน COVID-19 ในโฆษณาหรือไม่ เพราะอะไร
  - ก. ซื้อ เพราะ COVID-19 กำลังระบาด
  - ข. ซื้อ เพราะ มีคนนิยมสินค้าชนิดนี้มาก
  - ค. ไม่ซื้อ เพราะ ยังไม่ได้เป็น COVID-19
  - ง. ไม่ซื้อ เพราะ ต้องศึกษารายละเอียดสินค้าก่อน

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

วันที่.....

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง

แบบทดสอบฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้ปัญหาเป็นฐาน

แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบข้อ ก, ข, ค, ง ที่นักเรียนคิดว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

อ่านข้อความต่อไปนี้ เพื่อตอบคำถามข้อ 1 - 6

ที่มา <https://mgronline.com/crime/detail/9610000047707>

1. หากนักเรียนต้องการหุ่นดีควรทำอย่างไร
  - ก. ดื่มน้ำสมุนไพรแทนน้ำเปล่า
  - ข. อดอาหารเป็นเวลา 3 วันติดกัน
  - ค. กินอาหารที่มีประโยชน์และออกกำลังกาย
  - ง. กินขนมปังและดื่มกาแฟแทนอาหารมื้อหลัก

2. ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. มากกว่าพอมคือได้ผิวใส
- ข. เปลี่ยนแปลงหุ่นดีแค่แก้วแรก
- ค. จำหน่ายในราคา 99 บาท
- ง. ผิวกระจ่างใส ลดไขมัน

3. ข้อใดคือจุดประสงค์ของผู้เขียน

- ก. แจ้งให้ทราบ
- ข. โน้มน้าวใจ
- ค. ตักเตือน
- ง. สั่งสอน

4. หากต้องการให้โฆษณาที่มีความน่าเชื่อถือมากขึ้นควรทำอย่างไร

- ก. ลดราคาให้ถูกลง
- ข. แจกสินค้าฟรีทดลองใช้
- ค. ให้คนที่มีชื่อเสียงมาโฆษณา
- ง. เพิ่มข้อมูลอ้างอิงที่ตรวจสอบได้

5. นักเรียนจะตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์นี้หรือไม่

- ก. ซื้อ เพราะเพื่อนแนะนำว่าดีจริง
- ข. ซื้อ เพราะเชื่อคำแนะนำในโฆษณา
- ค. ไม่ซื้อ เพราะผลิตภัณฑ์มีราคาสูงเกินไป
- ง. ไม่ซื้อ เพราะไม่มีข้อมูลอ้างอิงที่เชื่อถือได้

6. นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับโฆษณาข้างต้น

- ก. เห็นด้วย เพราะอาหารเสริมมีประโยชน์มาก
- ข. เห็นด้วย เพราะผลิตภัณฑ์สกัดจากผลไม้
- ค. ไม่เห็นด้วย เพราะหุ่นดีเกิดจากปัจจัยอื่น
- ง. ไม่เห็นด้วย เพราะยังไม่เคยพิสูจน์ด้วยตนเอง

อ่านข้อความต่อไปนี้ เพื่อตอบคำถามข้อ 7 - 12

วิกฤติราคาเนื้อหมูหน้าเขียงแพงขึ้นต่อเนื่อง เกิดจากหลายปัญหาที่ซับซ้อน ทำให้ผลผลิตหมูลดลงไม่เพียงพอกับการบริโภคภายในประเทศ เพราะหมูหายไปมากถึง 8 ล้านตัว จากจำนวนการผลิตทั่วประเทศ 20 ล้านตัว ทั้งอากาศร้อนทำให้หมูโตช้าลง ซ้ำมาเจอโรคระบาดอหิวาต์แอฟริกา หรือ AFS หมูตายเป็นจำนวนมาก ต้องทำลายหมูมีชีวิตเพื่อตัดวงจรการระบาด ไม่เท่านั้นต้นทุนการผลิตยังปรับเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว โดยเฉพาะวัตถุดิบอาหารสัตว์ราคาแพงขึ้น ส่งผลให้ผู้เลี้ยงรายย่อยขาดทุนต้องล้มหายตายจาก ก่อนหนี้สินจะบานปลายเพราะสายป่านไม่ยาว

สิ่งที่เกิดขึ้นกระทบเป็นวงกว้าง ทำให้แผงหมูขายหมูได้น้อยลง หากทุนน้อยไปต่อไม่ไหวก็ต้องเลิกขาย รวมถึงร้านอาหารมีต้นทุนสูงขึ้นต้องปรับราคาอาหาร และสุดท้ายผู้บริโภคได้รับผลกระทบจากค่าใช้จ่ายด้านอาหารเพิ่มขึ้น แม้หันไปกินเนื้อไก่แทน แต่เมื่อความต้องการเนื้อไก่มีมากขึ้น ทำให้ราคาในตลาดเพิ่มขึ้นตามไปอีก ถือว่าคนไทยในยุคนี้จุกหนักจริงๆ จนเกิดวาทกรรม "แพงทั้งแผ่นดิน" ค่าแรงขั้นต่ำไม่ขึ้น เพราะมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐแค่ระยะสั้น หรืออาจจะเกาไม่ถูกที่คันก็เป็นไปได้.

ที่มา : ไทยรัฐออนไลน์ ฉบับวันที่ 21 ม.ค. 2565

7. การปรับตัวในภาวะหมูแพงข้อใดเหมาะสมที่สุด

- สมพรลงทุนเปิดฟาร์มหมูเพื่อจำหน่ายและบริโภคเอง
- สมศรีรับประทานเนื้อสัตว์ชนิดอื่นที่ได้สารอาหารทดแทน
- สมศักดิ์รับประทานผักผลไม้เท่านั้นเนื่องจากราคาถูกกว่า
- สมทรงไปรับประทานหมูกระทะโดยหุนค่าอาหารกับเพื่อน

8. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุปัญหาหมูแพง

- เกิดโรคระบาดในหมู
- อากาศร้อนทำให้หมูโตช้า
- คนหันไปบริโภคไก่มากขึ้น
- วัตถุดิบอาหารสัตว์ราคาแพงขึ้น

9. ข้อใดคือผลกระทบจากปัญหาหมูแพง

- ก. ผู้บริโภคมีค่าใช้จ่ายด้านอาหารเพิ่มขึ้น
- ข. คนหันไปเลี้ยงหมูบริโภคเองมากขึ้น
- ค. ร้านค้าขายเนื้อหมูได้กำไรเพิ่มขึ้น
- ง. เนื้อสัตว์ชนิดอื่นมีราคาถูกลง

10. ข้อใดควรเป็นชื่อเรื่องของบทอ่านนี้

- ก. ราคาสินค้าเกษตรในท้องตลาดวันนี้
- ข. วิฤติหมูแพง กระทบรายจ่ายคนไทย
- ค. โรคระบาดอหิวา ทำให้ราคาตลาดปั่นป่วน
- ง. แหล่งโปรตีนมีหลากหลาย คนไทยควรเลือกกิน

11. จากบทอ่านข้างต้น ผู้เขียนใช้ถ้อยคำ “เกาไม่ถูกที่คัน” เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. เหมาะสม เพราะโรคอหิวาต์ทำให้มีอาการคัน
- ข. เหมาะสม เพราะใช้ในความหมายเปรียบเทียบ
- ค. ไม่เหมาะสม เพราะเป็นแสดงอาการไม่สุภาพ
- ง. ไม่เหมาะสม เพราะโรคอหิวาต์ไม่ติดต่อสู่คน

12. จากบทอ่านข้างต้น ผู้เขียนใช้ถ้อยคำ “แพงทั้งแผ่นดิน” เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. เหมาะสม เพราะเนื้อหมูมีราคาแพงขึ้น
- ข. เหมาะสม เพราะอาหารมีราคาแพงขึ้น
- ค. ไม่เหมาะสม เพราะสินค้าอื่นๆอาจไม่ได้แพงขึ้น
- ง. ไม่เหมาะสม เพราะแผ่นดินไม่สามารถตีราคาได้

อ่านข้อความต่อไปนี้ เพื่อตอบคำถามข้อ 13 - 18

เชื่อว่าตอนเด็กๆ ผู้ใหญ่หลายคนต้องเคยมีประสบการณ์ดูดวงและไหว้ขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้สอบติดกันมาบ้าง แม้แต่ในปี 2022 เองก็ตาม เด็กยุคใหม่จำนวนไม่น้อยก็น่าจะเคยถูกคุณพ่อคุณแม่พาไปกราบไหว้ขอพรเพื่อให้สอบเข้าโรงเรียนดีๆ ถึงแม้จะผ่านไปหลายยุคสมัย แต่ความเชื่อเรื่องนี้ก็ยังไม่เคยเปลี่ยนแปลง แต่ในทางกลับกัน จะส่งผลต่อความมั่นใจและการเห็นคุณค่าในตัวเอง (Self Esteem) ของลูกในระยะยาวหรือไม่

ความเชื่อเรื่องการขอพร การบนบาน เป็นเหมือนการขอร้องในสิ่งที่อยู่เหนือการควบคุมของเรา ทั้งนี้ ในการทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จ ก็มีทั้งปัจจัยที่เราควบคุมได้ และปัจจัยที่เราควบคุมไม่ได้ ถ้าเราขอพรมากจนเกินไป ก็อาจจะเป็นการละเอียด หรืออาจลดทอนความสำคัญของคุณค่าที่มาจากความพยายาม และความตั้งใจของเด็กได้ เพราะ Self Esteem นั้น คือการที่เด็กเห็นคุณค่าในตัวเอง เห็นถึงสิ่งดีๆ ที่ตนเองทำได้ จนเกิดเป็นความภาคภูมิใจในตัวเอง เชื่อว่าถ้าเด็กสามารถบรรลุเป้าหมายของตนเองได้ ก็คงอยากให้คนอื่นยอมรับ

ชื่นชม และให้เครดิตในความพยายามที่เกิดจากตัวเอง มากกว่าปัจจัยภายนอก

ดังนั้นพ่อแม่จึงควรสื่อสารให้ลูกได้รับรู้ว่า หากเขามีเป้าหมายที่ตั้งไว้ สิ่งที่สำคัญ คือการพยายามทำในสิ่งที่อยู่ในความควบคุมของเราให้ดีที่สุด ซึ่งแม้จะต้องเหนื่อย ใช้การทุ่มเท ใช้เวลา ผู้ปกครองก็พร้อมจะสนับสนุนและให้กำลังใจ ส่วนปัจจัยอื่นๆ ที่อยู่เหนือการควบคุมของเรานั้นเป็นเรื่องที่สำคัญรองลงไป

ที่มา : ไทยรัฐออนไลน์ ฉบับวันที่ 8 ม.ค. 2565

13. บุคคลในข้อใดปฏิบัติตนสอดคล้องกับบทอ่านข้างต้น

- ก. แพทย์อ่านหนังสือเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย
- ข. พิมพ์เลือกสมัครเรียนคณะที่ถูกชะตากับวันเกิด
- ค. พี่อ่านหนังสือคาถามหาระรวยช่วยให้สอบติด
- ง. พลอยไหว้พระสวดมนต์ให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้

14. เพราะเหตุใดการขอพรจึงส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตัวเองของเด็ก

- ก. สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยเฉพาะเด็กบางคนเท่านั้น
- ข. สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยให้พรจนเด็กไม่ต้องพยายาม
- ค. เด็กใช้เวลาหมกมุ่นกับการขอพรมากจนเกินไป
- ง. เด็กคิดว่าความสำเร็จไม่ได้เกิดจากตนเอง

15. ข้อใดคือ **ไม่ใช่**ปัจจัยความสำเร็จที่เด็กควบคุมได้

- ก. ความโชคดี
- ข. ความพยายาม
- ค. ความอดทน
- ง. ความตั้งใจ

16. บทอ่านนี้ควรตั้งชื่อเรื่องในข้อใด

- ก. ไหว้พระขอพร ทำแคไหนเป็นผลดีมากกว่าผลเสีย
- ข. สอบเข้ามหาวิทยาลัยปีนี้ ศาลไหนดีช่วยบอกต่อ
- ค. ความสำเร็จนั้นไม่ยาก เพียงฝากไว้กับดวงชะตา
- ง. ไม่เชื่ออย่าลบหลู่ ความสามารถมากู้กับความโชคดี

17. การขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้สอบติดควรทำหรือไม่

- ก. ควรทำ อย่างสม่ำเสมอจริงจังและปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ
- ข. ควรทำ โดยทำควบคู่กับการอ่านหนังสือเตรียมสอบ
- ค. ไม่ควรทำ เพราะสิ้นเปลืองเงินซื้อของแก้บน
- ง. ไม่ควรทำ เพราะอาจดวงตกสอบไม่ติดได้

18. ความเชื่อเรื่องการขอพรดีหรือไม่ เพราะอะไร

- ก. ดี เพราะช่วยให้มีกำลังใจแต่ต้องมีความพยายามร่วมด้วย
- ข. ดี เพราะช่วยให้เหนื่อยน้อยลงมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยอีกแรง
- ค. ไม่ดี เพราะทำให้เด็กงมงายอาจถูกมิจฉาชีพหลอกลวง
- ง. ไม่ดี เพราะเป็นเรื่องล้าสมัยพิสูจน์ไม่ได้ด้วยวิทยาศาสตร์

อ่านข้อความต่อไปนี้ เพื่อตอบคำถามข้อ 19 - 24

คนละระดับ

วันที่รับปริญญา แม่พาลูกแม่ (คนที่มาเป็นลูกของแม่ ที่แม่รักพอกับผม) มาในงานรับปริญญาด้วย ท่ามกลางความปลื้มปิติของทุกคน แม่กอดลูกแม่ทุกคนรวมทั้งผมด้วย วันนี้ของแม่ไม่มีคำว่า “คนละระดับ” อีกต่อไป

ในโลกใบนี้สิ่งที่เราต้องการไม่ใช่ “อคติ” แต่ต้องการโลกที่สวยงาม ความงดงามที่สร้างจิตวิญญาณให้เป็นพลังแห่งความดีที่ยิ่งใหญ่ อยู่ในทุกซอกทุกมุมของหัวใจ ถ้าอยากเข้าใจใครก็ขอให้มองเข้าไปให้ลึกถึงตัวตนที่แท้จริงของเขา ถ้าวางอคติลงได้ ชีวิตของเราก็มีค่า งดงาม เบิกบานราวดอกกุหลาบที่ไปรายปรายจากท้องฟ้าที่แสนสดใส

ที่มา : <https://anowl.co/anowlrod/short-story/28758-2/>

19. บทอ่านนี้สะท้อนภาพครอบครัวในด้านใด
- ความรักความอบอุ่นภายในครอบครัว
  - ความเสียสละของสมาชิกในครอบครัว
  - การให้อภัยและรับฟังความคิดเห็น
  - การทำความดีเป็นแบบอย่างให้ลูกเห็น
20. ข้อใดเป็นผู้ที่นำข้อคิดจากเรื่องมาใช้อย่างเหมาะสม
- แพรว คบเพื่อนที่เรียนเก่งจะได้พากันเรียน
  - พร ชื้อของขวัญให้พิมเนื่อในวันเกิด
  - พัต ไปเที่ยวบ้านเพื่อนแล้วช่วยทำงานบ้าน
  - แพท ยังคบกับปิ่นแม้คนอื่นจะไม่ชอบปิ่น
21. ข้อใดคือลักษณะนิสัยของ “แม่” ในบทอ่านข้างต้น
- เข้มงวดในกฎระเบียบ
  - มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
  - เสียสละความสุขเพื่อลูก
  - รักลูกทุกคนเท่าเทียมกัน

22. จากเรื่องที่เราอ่านผู้เขียนรู้สึกอย่างไร

- ก. สนุกสนาน
- ข. มีความสุข
- ค. โศกเศร้า
- ง. น้อยใจ

23. ผู้เขียนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านใด

- ก. กตัญญูตอบแทนบุญคุณพ่อแม่
- ข. มีความเพียรพยายาม อดทนทำความดี
- ค. ความยุติธรรม ไม่ตัดสินคนที่ภายนอก
- ง. ซื่อสัตย์จริงใจ ไม่แสวงหาผลประโยชน์

24. การวาง “อคติ” ทำให้มีความสุขจริงหรือไม่

- ก. ไม่จริง เพราะอาจตกเป็นเหยื่อของคนที่หวังเอาเปรียบ
- ข. ไม่จริง เพราะทำให้เราไว้วางใจคนอื่นง่ายเกินไป
- ค. จริง เพราะทำให้เรามองโลกอย่างตรงความเป็นจริง
- ง. จริง เพราะทำให้เป็นคนจิตใจดีช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ

อ่านข้อความต่อไปนี้ เพื่อตอบคำถามข้อ 25 - 30

“เสรีภาพ”

เสรีภาพนั้นมีอยู่สองอย่าง

เป็นสองแฉ่งสองทางเดินต่างหน

หนึ่งเสรีไปตามกิเลสตน

สองเสรีไปพ้นกิเลสตัว

ที่มา : เพชบุรีค เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ วันที่ 2 มีนาคม 2565

25. สำนวนไทยข้อใดสอดคล้องกับ “เสรีไปตามกิเลสตน”

- ก. ตามใจเมีย เสียพี่น้อง
- ข. ตามใจปากจะยากนาน
- ค. ปลุกเรื่อนตามใจผู้อยู่ ผูกอยู่ตามใจผู้นอน
- ง. อย่าไว้วางใจทาง อย่าวางใจคน จะจนใจเอง

26. บุคคลในข้อใดปฏิบัติตนสอดคล้องกับปรัชญาของขงจื๊อ
- ก. เป็เลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองถนัด
  - ข. แบ่งลาจกไปเที่ยวต่างจังหวัดกับเพื่อน
  - ค. ปอยพาเพื่อนไปเที่ยวสวนสัตว์ที่ตนเองชอบ
  - ง. ปอบย้อมผมสีชมพูมาโรงเรียนตามสมัยนิยม
27. ข้อใดคือผลที่เกิดจาก “เสรีไปตามกิเลสตน”
- ก. ผิดศีล ขาดหน้าตองตกรก
  - ข. ใช้เงินฟุ่มเฟือย ฐานะยากจน
  - ค. ตองอยู่โดดเดี่ยว ไม่มีใครคบหา
  - ง. ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน
28. ข้อใดคือสาเหตุที่คนใช้เสรีภาพอย่าง “เป็นสองแพร่งสองทางเดินต่างหน”
- ก. คนตีความเสรีภาพไม่เหมือนกัน
  - ข. เสรีภาพที่มากเกินไปเป็นสิ่งไม่ดี
  - ค. คนบางกลุ่มไม่ชอบเสรีภาพ
  - ง. สังคมปัจจุบันไม่มีเสรีภาพ
29. การใช้เสรีภาพข้อใดเหมาะสมที่สุด
- ก. ทำทุกอย่างได้ตามที่ตนเองต้องการ
  - ข. ทำตามที่ตนเองและผู้อื่นต้องการตรงกัน
  - ค. ทำสิ่งที่ไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน
  - ง. ทำสิ่งที่ผู้อื่นต้องการ เพื่อให้ทุกคนพึงพอใจ
30. เสรีภาพเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่
- ก. ไม่ดี เพราะทำให้สังคมวุ่นวาย
  - ข. ไม่ดี เพราะทำให้คนอื่นเดือดร้อนได้
  - ค. ดี เพราะทุกคนทำตามใจตนเองได้
  - ง. ดี เพราะมีอิสระภายใต้คุณธรรมจริยธรรม

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อ

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการ	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้					
2. ส่งเสริมให้ครูได้ปฏิบัติกระบวนการกลุ่ม					
3. ส่งเสริมให้ครูรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหลากหลาย					
4. ส่งเสริมให้ครูตั้งคำถามและค้นหาคำตอบเพื่อพัฒนาวิชาชีพ					
ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรม					
5. ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม					
6. ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนครู คอยแนะนำและช่วยเหลือกัน					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
7. ครูได้นำความรู้ไปใช้พัฒนาศักยภาพของนักเรียน					
8. ครูได้ฝึกกระบวนการคิด การแก้ปัญหา					
9. ครูได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					

รายการ	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
10. ครูนำความรู้จากชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้พัฒนาองค์กรได้					
การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
11. ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดทุกขั้นตอนของการเรียนรู้					
12. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติกระบวนการกลุ่ม					
13. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหลากหลาย					
14. ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้					
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
15. ครูจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม					
16. ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน คอยแนะนำและช่วยเหลือ					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
17. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ					
18. นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิด การแก้ปัญหา					
19. นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน					
20. นักเรียนนำความรู้จากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
- ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติ การสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ ปัญหาเป็นฐาน
- ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ
- ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้าง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

จุดประสงค์	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
		1	2	3		
อธิบาย	1. อธิบายความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
ความหมาย	- ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00
องค์ประกอบและประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	- องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00
ได้ถูกต้อง	- ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00
อธิบาย	2. อธิบายความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน					
ความหมาย และขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	- ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	+1	+1	+1	3	1.00
ได้ถูกต้อง	- ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	+1	+1	+1	3	1.00
	รวม					1.00

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

รายการ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
1. การเตรียมความพร้อมก่อนการจัดการเรียนรู้					
1.1 จัดทำแผนการเรียนรู้มีองค์ประกอบถูกต้องครบถ้วน	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 จัดสื่ออุปกรณ์การสอนครบถ้วน สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
2. การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
2.1 มีการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนกับความรู้ใหม่	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมสอดคล้องกับตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
2.3 จัดกิจกรรมตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	+1	+1	+1	3	1.00
2.4 จัดกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
2.5 จัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะต่าง ๆ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	3	1.00
2.6 ใช้การเสริมแรงตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3. การใช้สื่อเทคโนโลยี					
3.1 สื่อเทคโนโลยีสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 สื่อเข้าใจและกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3.3 ครูใช้สื่อการสอนเหมาะสมถูกต้อง คุ่มค่า	+1	+1	+1	3	1.00
4. การจัดบรรยากาศและบริหารชั้นเรียน					
4.1 จัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
4.2 ครูให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาแก่ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00
4.3 ใช้เทคนิคหลากหลายควบคุมชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
5. การประเมินผล					
5.1 ใช้เทคนิคการประเมินผลตามสภาพจริง	+1	+1	+1	3	1.00
รวม					1.00

ตารางที่ 18 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.67
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6. การวัดและการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
รวม					1

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6. การวัดและการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
รวม					1

ตารางที่ 20 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6. การวัดและการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
รวม					1

ตารางที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6. การวัดและการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
รวม					1

ตารางที่ 22 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	0	+1	2	0.67
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6. การวัดและการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
รวม					1

ตารางที่ 23 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	3	1
2	+1	+1	+1	3	1
3	+1	+1	+1	3	1
4	+1	+1	+1	3	1
5	+1	+1	+1	3	1
6	0	+1	+1	2	1
7	+1	+1	+1	3	1
8	+1	+1	+1	3	1
9	+1	+1	+1	3	1
10	+1	+1	0	2	0.67
11	+1	+1	+1	3	1
12	+1	+1	+1	3	1
13	+1	+1	+1	3	1
14	+1	0	+1	2	0.67
15	+1	+1	+1	3	1
16	+1	+1	+1	3	1
17	+1	+1	+1	3	1
18	+1	+1	+1	3	1
19	+1	+1	0	2	0.67
20	+1	+1	+1	3	1
21	+1	+1	+1	3	1
22	+1	+1	+1	3	1
23	+1	+1	+1	3	1
24	+1	+1	+1	3	1
25	0	+1	+1	2	0.67
26	+1	+1	+1	3	1

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
27	+1	+1	+1	3	1
28	+1	+1	+1	3	1
29	+1	+1	+1	3	1
30	+1	+1	+1	3	1
31	0	+1	+1	2	0.67
32	+1	+1	+1	3	1
33	+1	+1	0	2	0.67
34	+1	+1	0	2	0.67
35	+1	+1	+1	3	1
36	+1	+1	+1	3	1
37	+1	+1	+1	3	1
38	+1	+1	+1	3	1
39	0	0	+1	1	0.33
40	+1	+1	0	2	0.67
41	+1	+1	+1	3	1
42	+1	+1	+1	3	1
43	+1	0	+1	2	0.67
44	+1	+1	+1	3	1
45	+1	+1	+1	3	1
46	+1	+1	+1	3	1
47	+1	+1	+1	3	1
48	0	0	+1	2	0.67
49	+1	+1	+1	3	1
50	+1	+1	+1	3	1
รวม				+137	0.92

ตารางที่ 24 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.44	.30	26	.46	.10
2	.50	.20	27	.49	.05
3	.47	.25	28	.42	.25
4	.50	.20	29	.39	.05
5	.25	.10	30	.34	.40
6	.30	.15	31	.49	.45
7	.35	.25	32	.42	.25
8	.30	.30	33	.50	.00
9	.10	.35	34	.50	.25
10	.25	.30	35	.42	.30
11	.48	.10	36	.50	.35
12	.30	.10	37	.51	.10
13	.30	.15	38	.50	.35
14	.39	.35	39	.50	.55
15	.34	.05	40	.50	.05
16	.49	.25	41	.42	.30
17	.42	.30	42	.50	.35
18	.39	.35	43	.40	.30
19	.44	.30	44	.49	.10
20	.49	.25	45	.42	.10
21	.49	.30	46	.44	.05
22	.51	.10	47	.51	.30
23	.48	.35	48	.42	.35
24	.30	.55	49	.22	.15
25	.30	.05	50	.42	.10

1. ข้อสอบที่มีค่า p และ r อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดมีทั้งหมด 30 ข้อ คือ 1 2 3 4 7 8 10 14 16 17 18 19 20 21 23 24 28 30 31 32 34 35 36 38 39 41 42 43 47 48
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้วิธีคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) จากสูตร KR20 โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ .70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .75

ตารางที่ 25 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	1	2	3		
การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1. ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
2. ส่งเสริมให้ครูได้ปฏิบัติกระบวนการกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1
3. ครูได้รู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหลากหลาย	+1	+1	+1	3	1
4. ส่งเสริมให้ครูตั้งคำถามและค้นหาคำตอบเพื่อพัฒนาวิชาชีพ	+1	+1	+1	3	1
ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรม					
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1
6. ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนครูคอยแนะนำและช่วยเหลือกัน	+1	+1	+1	3	1
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
7. ครูได้นำความรู้ไปใช้พัฒนาศักยภาพของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1
8. ครูได้ฝึกกระบวนการคิด การแก้ปัญหา	+1	+1	+1	3	1
9. ครูได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	3	1
10. ครูนำความรู้จากชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้พัฒนาองค์กรได้	+1	+1	+1	3	1
รวม					1

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบสมมติฐาน

- ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
- ผลการทดสอบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ตารางที่ 26 ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	5	24	37	6	26	73	7	27
2	8	27	38	8	26	74	6	26
3	6	26	39	3	21	75	9	26
4	4	24	40	4	25	76	4	21
5	5	28	41	6	23	77	8	23
6	4	26	42	6	24	78	2	18
7	3	24	43	9	27	79	5	19
8	5	21	44	8	26	80	9	26
9	7	23	45	7	28	81	9	24
10	9	28	46	2	20	82	8	27
11	1	18	47	5	21	83	6	26
12	2	20	48	2	26	84	8	28
13	5	25	49	4	25	85	9	28
14	7	27	50	1	19	86	7	24
15	3	26	51	4	25	87	1	17
16	3	24	52	5	26	88	8	27
17	5	28	53	6	23	89	5	26
18	9	25	54	6	21	90	5	24
19	8	23	55	9	27	91	9	28
20	11	24	56	8	28	92	8	27
21	8	28	57	2	20	93	2	20
22	6	26	58	3	23	94	6	26
23	7	24	59	8	26	95	9	27
24	4	25	60	7	25	96	7	27
25	6	28	61	9	26	97	5	22
26	8	26	62	8	28	98	7	23

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
27	9	24	63	8	24	99	7	24
28	7	27	64	9	26	100	8	26
29	8	21	65	7	20	101	9	27
30	10	27	66	6	21	102	6	28
31	9	26	67	8	24	103	4	23
32	6	24	68	9	26	104	9	24
33	5	23	69	10	27	105	5	26
34	9	21	70	8	25	106	8	28
35	8	26	71	6	26			
36	4	19	72	8	25			

ตารางที่ 27 ผลการทดสอบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	2	10
2	3	9

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
 วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ปริญญาพิเศษบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. ดร.พัชรินทร์ รอดสิน
 ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี
 วุฒิการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ครุศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการสอนภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ปริญญาพิเศษบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
 ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน กลุ่มวิชาการสอนภาษาไทย
 มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. ดร.สกุลการ สังข์ทอง
 ครู โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี
 วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
 มหาวิทยาลัยศิลปากร
 ปริญญาพิเศษบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน กลุ่มการสอนภาษาไทย
 มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR THAI TEACHERS OF MATTHAYOMSUKSA 4 TO ENHANCE CRITICAL READING USING PROBLEM - BASED LEARNING APPROACH
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2554 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนกาญจนา ภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) พ.ศ.2559 สำเร็จการศึกษาศึกษาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร และวิธีสอน สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ.2561 ศึกษาต่อปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชา หลักสูตรและวิธีสอน สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	14/46 หมู่ 9 ซอยจำลอง ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกะทู้มแบน จังหวัด สมุทรสาคร 74130

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กิตติกาญจน์ อินทเกตุ. (2557). “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. (2533). **หนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชา ท081 การศึกษาค้นคว้าเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.** กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2548). การเรียนรู้แบบเน้นปัญหาเป็นฐาน. **สารานุกรมศึกษาศาสตร์.** (34): 77-78

ขวัญตา บัวแดง. (2553). “การศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องวิกฤติการณ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม. (2557). “ความต้องการบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์สำหรับครู.” **วารสาร Veridian E-Journal กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.** (กันยายน – ธันวาคม): 135 - 145.

จรรยา บุญปล้อง. (2541). “การพัฒนารูปแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม. (2554). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคมรัชมังคลาภิเษก ระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิคSQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH - Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading Promotion).** กรุงเทพมหานคร: ศิลปาบรรณาคาร.

เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2552). **การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อสรุปสาระสำคัญ.** มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- ชลธิชา หอมฟุ้ง. (2554). “การพัฒนา รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้ร้อยสัจสี่เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต” วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2543). **การปฏิรูปการเรียนรู้ : การพัฒนาคนเพื่อสังคมที่สมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน” ร่วมคิดร่วมเขียนปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด.** กรุงเทพมหานคร : บริษัทพริกหวาน กราฟฟิกจำกัด.
- ณรงค์ฤทธิ์ ศักดาณรงค์. (2538). “ยุทธวิธีการสอนอ่าน.” **วิทยาจารย์** 93, 3 (มีนาคม 2545): 50.
- ณิชาพันธ์ ประเสริฐสุข. (2559). “การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ณิชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ถวิล อรัญเวศ. (2560). “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการทำงานของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ธนะวัฒน์ วรรณประภา. “สื่อสังคมออนไลน์กับการศึกษา.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.** (พฤศจิกายน): 14-15.
- ธัญญา สังขพันธานนท์. (2539). **วรรณกรรมวิจารณ์.** ปทุมธานี: นาคร.
- ธีระชัย รัตนรังษี. (2560). “การพัฒนา รูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นภดล จันท์เพ็ญ. (2535). **การใช้ภาษาไทย.** กรุงเทพมหานคร: แสงศิลป์การพิมพ์.
- นาวิก นำเสียง. (2554). **บทบาทสื่อสังคมออนไลน์กับเส้นทางชีวิตของผู้บริโภค.** กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครกิจ.
- บันลือ พุกกะวัน. (2543). **แนวพัฒนา การอ่านเร็ว คิดเป็น.** กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- บุตรี ถิ่นกาญจน์. (2552). “บรรยากาศองค์การที่เอื้อต่อการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้
กรณีศึกษา หน่วยงานผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี.” วิทยานิพนธ์การ
จัดการมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เบญจวรรณ อ่วมมณี. (2549). “การพัฒนาผลการเรียนรู้ และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เรื่อง
การอนุรักษ์แม่น้ำท่าจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหา
เป็นฐาน.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประกายมาศ ทองหมื่น. (2554). “การใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อกระตุ้นการคิด
วิเคราะห์ในการอ่าน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาไทยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์ และคณะ. (2545). **การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์**.
กรุงเทพมหานคร: ประสานมิตร.
- ปราณี เชียงทอง. (2526). **วรรณกรรมสำหรับเด็ก**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- เปลื้อง ณ นคร. (2544). **ศิลปะแห่งการอ่าน หลักวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพมหานคร: ข้าวฟ่าง.
- พรรณีการ์ สมัคร. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษ
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์. (2544). **การเรียนรู้โดยใช้ปัญหา (Problem Based Learning)**. ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิเชฐ เกษวงษ์. (2556). “การนำเสนอแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพใน
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต2.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- พิพัฒน์ อัมพฤษ, ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์ และดิเรก ชีระภุช (2560). “ผลการใช้สื่อสังคมออนไลน์ร่วมกับ
การเรียนรู้เชิงรุก วิชาการออกแบบและผลิตสื่อกราฟิกคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษา
ระดับชั้นปริญญาตรี.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**. (เม.ย.-มิ.ย.): 145-154.
- มันตรา ธรรมบุศย์. (2549). “การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้โดยใช้ PBL (Problem-Based
Learning)” **วารสารวิชาการ**. (กุมภาพันธ์): 42-43.

- มาเรียม นิลพันธุ์. (2547). **วิธีวิจัยทางพลวัตกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2558). **พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด. (2557). “รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2547). **เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัลลี สัตยาศัย. (2547). **การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก รูปแบบการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพมหานคร: บุคเน็ท.
- วิจารณ์ พานิช. (2554). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่21**. กรุงเทพมหานคร: ตาตาทาพับลิเคชั่นจำกัด.
- วิจิตรา รุ่งแสง. (2563). **คุณค่าในวรรณกรรมเยาวชนของสุมาลี บำรุงสุข**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2562). **การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- วิภาภรณ์ บุญทา. (2541). “การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข.” วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). **การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศักดิ์ชัย ภูเจริญ. (2555). “การสร้างรูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ศรีสุดา จริยากุล. (2529). **ภาษาไทย 5 การอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศิริรัตน์ โกศล. (2559). **การพัฒนาสถานศึกษาโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่**

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์. (2534). **การอ่านทั่วไป.** เพชรบูรณ์: โอเดียนสโตร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **คู่มือการประเมินสมรรถนะครู.**

กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550). **การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน.** กรุงเทพฯ :
สกศ.

สิริชัย วงษ์สาธิตศาสตร์. (2549). “**ช่องทางใหม่ในการรายงานข่าวของสื่อมวลชนไทย**” วารสาร
รามคำแหง. ปีที่ 23, ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มี.ค. 2549)

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2534). **เทคนิควิจัยด้านการอ่าน.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

สุภาวดี ปกครอง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2561). “**การพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา**” วารสารเซนต์จอห์น. ปีที่ 14,
ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มี.ค. 2561)

สุวิมล สพฤกษ์ศรี. (2554). **การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และทักษะการอ่านวิเคราะห์ ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน.** วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

แสงเดือน ผ่องพุ่ม. (2556). **สื่อสังคมออนไลน์ แนวทางการนำมาประยุกต์ใช้.** กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

อนุรักษ์ เร่งรัต. (2557). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการประยุกต์ 1 โดยใช้การ
จัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ. (2542). **การอ่านภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น.** กรุงเทพฯ: เวิร์ด
เวฟเอ็ดดูเคชั่น

อาภรณ์ แสงรัตมี. (2543). **ผลการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักต่อลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และความพึงพอใจต่อการเรียนการ
สอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การศึกษาวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อาภรณ์ แสงรัศมี. (2543). ผลของการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักต่อลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุมาพร บัวศรี. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับบทอ่านจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุษณีย์ เชนยทิพย์. (2554). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดเหมืองแดง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

ภาษาอังกฤษ

- Bloom Benjamin. (1971). **Hand book on Formative and Summative Evaluation of Student Learning**. New York: Mc Graw-Hill Book Company.
- Boyd, V. (1992). **School context. Bridge or barrier to change?**. Austin TX: Southwest Educational Development Laboratory.
- Harris Alma and Jones Michelle. (2010). **Professional learning communities and system improvement**. London: United Kingdom.
- Hord, S. M. (2003). **Learning together, leading together**. New York: Teachers College Press.
- Laraine flemming. (1997). **reading keys**. New York: Cengage Learning.
- Little, J. W. and Mclaughlin (1993). **Excellence in professional development and professional community**. Washington, D.C.: Office of Educational Research and Improvement.
- Sergiovanni, T. (1994). **Building community in schools**. San Francisco, CA: Jossey Bass.

Spence, Lattery D. (March, 2006). **Problem Based Learning : Lead to Learn to Lead.**
[Online], Available : <http://www.sudygs.ac.th/net/pblhandbook.doc>. [March, 2014].

